

Simpozion
Ediția a III-a

Un Cetățean Informat, O Șansă În Plus La Dezvoltare

Școala Gimnazială
Nr. 163, București

Nr 3/2026, București
ISSN 3045-2066
ISSN-L 3045-2066

Coordonatori: Prof. Târchilă Alina
Prof. Veninatu Iuliana
Prof. Vochici Iulia

Copertă: Prof. Târchilă Alina

ISSN 3045-2066

ISSN-L 3045-2066

CUPRINS

<i>Educația care Unește: Activități ce Deschid Drumul spre Incluziune</i> , Prof. Târchilă Alina, Școala Gimnazială nr 163, București.....	pg. 1
<i>Integrare și Cunoaștere în Orele de Dirigiență</i> , Prof. Iuliana Veninatu, Școala Gimnazială Nr. 163, București	pg. 4
<i>Incluziunea în Școală ca Fundament al unei Educații Autentice</i> , Prof. Vochici Iulia-Victoria, Școala Gimnazială nr. 163, București	pg. 6
<i>Rolul Tehnologiei Moderne în Predarea la Clasă</i> , Prof. Necula Mihaela, Prof. Apostu Daniela, Liceul Teoretic Marin Preda, București	pg. 9
<i>Cunoașterea -Cheia unui Viitor Construit Conștient</i> , Prof Bedrulea Andreea, Prof Cîrmaci Alina, Liceul Special Câmpulung Moldovenesc	pg. 11
<i>Educația Media, Sprijin Real pentru Elevi în Mediul Școlar</i> , Prof. Atudorei Paula-Ionela, Colegiul Tehnic de Căi Ferate Unirea Pașcani	pg. 13
<i>Un Cetățean Informat, O Șansă în Plus la Dezvoltare. Rolul Educației și al Formării Continue în Societatea Contemporană</i> , Prof. educație timpurie Chiuda Carmen-Elena, Grădinița "Zâna Florilor", Sector 6, București	pg. 15
<i>Învățarea prin Joc la Elevul cu CES</i> , Prof. Cîrmaci Alina, Liceul Special Câmpulung Moldovenesc	pg.17
<i>Un Cetățean Informat într-o Societate Modernă</i> , Crăciun Violeta, Școala „Gimnazială Grigore Dimitrie Ghica” Peretu, Grădinița cu Program Normal Peretu	pg. 19
<i>Dezvoltarea Persoanelor Informate</i> , Prof.: Ardelean Maria, Grădinița cu program prelungit Piticot, Arad	pg. 21
<i>Educație pentru o Societate Conștientă</i> , Prof. DUMITRAȘCU Viorica, Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”, Focșani	pg. 23
<i>Rolul Informațiilor în Societatea Cunoașterii</i> , Prof. Enache Cătălina, Liceul Tehnologic "Simion Mehedinți" Galați	pg. 26
<i>Cetățeanul Informat Construiește Viitorul</i> , Jilavu Iulia Mihaela, Școala „Gimnazială Grigore Dimitrie Ghica” Peretu, Grădinița cu Program Normal Peretu	pg. 29

<i>Educația prin Proiecte Europene și Conștientizarea Drepturilor Copilului în Cadrul Activităților Nonformale</i> , prof. dr. Andreia Macarov, Palatul Copiilor Iași	pg. 31
<i>Un Cetățean Informat, O Șansă în Plus la Dezvoltare Informația: Pilonul Central al Dezvoltării Umane și Sursă a Puterii</i> , Picu-Vulpășin Adina, Grădinița cu Program Prolungit nr. 19/33	pg. 35
<i>Un Cetățean Informat, O Șansă în Plus la Dezvoltare</i> , Ivașc Rebeca Andreea, Grădinița Nr. 283, București	pg. 37
<i>Studiu de Caz</i> , Prof. învățământ primar. Misăilă Constantina, Liceul teoretic Mircea Eliade Galați	pg. 39
<i>Un Cetățean Informat –Cheia Dezvoltării într-o Societate Democratică</i> , Motzca Ana , Grădinița nr 283	pg. 42
<i>Învățarea prin Joc a Normelor de Comportament Moral-Civic la Vârsta Preșcolară</i> , Prof.Nechita Andreea-G.P.N.Nr.12	pg. 44
<i>Frumosul Uman – Rezultat al Învățării Școlare Integrate</i> , Prof.înv.primar Pralea Carmen, Școala Gimnazială Timișești, Structura Dumbrava	pg. 46
<i>Un Cetățean Informat, O Șansă în Plus la Dezvoltare</i> , Prof. educ. timpurie Tereacă Constanța, Școala Gimnazială „Gh. Magheru”, Caracal, Prof. educ. timpurie Bică Felicia Ioana, Liceul Tehnologic „C-tin Filipescu”, Caracal	pg. 48
<i>Educația pentru Informare, Temelia Formării unui Cetățean Responsabil</i> , Sgubea Luminița, Colegiul Național ”David Prodan” Cugir	pg. 50
<i>Informarea -Cheia Progresului într-o Societate Modernă</i> , Smădu Georgeta Daniela, Smădu Albert Nicolae, Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel	pg. 53
<i>De la Curiozitate la Cunoaștere: Bazele Cetățeanului Informat în Grădiniță</i> , Prof. educație timpurie: Soficaru Georgiana Diana, Școala Gimnazială Nr.1 Gruiu-Grădinița Nr.2 Lipia	pg. 55
<i>Un Cetățean Informat, O Șansă în Plus la Dezvoltare</i> , Prof. Înv. Primar Vesici Viorica, Liceul Tehnologic „Sfântul Nicolae” Deta, Timiș	pg. 57
<i>Rolul Școlii Primare în Formarea Cetățeanului Informat</i> , Prof.inv.primar Calotescu Mirela, Școala Gimnazială Jupânești	pg. 58
<i>Un Cetățean Informat, O Șansă În Plus la Dezvoltare-Repere Informative,Teoretice</i> , Prof.inv.primar Colgiu Florentina, Liceul Tehnologic Vernești-Buzău	pg. 60

- Un Nou Început: Libertatea și Alegerile Mele***, Centrul Scolar de Educatie Incluzivă Brăila, Scoala Gimnazială Specială Tichilești penitenciar, Prof.Moraru Cristina Elena pg. 62
- Diferiți, dar Împreună - Două Concepte care Unesc***, Ungurușan Adina, Școala Gimnazială Nr.1 Sânmihaiu Almașului, Grădinița cu Program Normal Sântă Maria pg. 70
- Rolul Educației Timpurii în Dezvoltarea unui Cetățean Informat***, Vicol Alexandra Diana, Grădinița nr. 68, Sector 3, București pg. 72
- Un Cetățean Informat, O Șansă în Plus la Dezvoltare: Pilonii Progresului în Era Digitală***, Prof. FRUNZĂ Monica-Silvia, Școala Gimnazială „Petre Ispirescu”, Sector 1, București pg. 74

EDUCAȚIA CARE UNEȘTE: ACTIVITĂȚI CE DESCHID DRUMUL SPRE INCLUZIUNE

Prof. Târchilă Alina

Școala Gimnazială nr 163, București

Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în mediul școlar reprezintă una dintre cele mai profunde transformări ale educației contemporane, o transformare care nu privește doar adaptarea unor metode sau ajustarea unor programe, ci redefinirea însăși a modului în care înțelegem școala, copilul și procesul de învățare. Într-o societate în continuă schimbare, în care diversitatea devine o realitate tot mai vizibilă, școala este chemată să devină un spațiu în care fiecare elev, indiferent de particularitățile sale, să se simtă acceptat, valorizat și sprijinit. Activitățile care susțin integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale nu sunt doar instrumente pedagogice, ci expresia unei filosofii educaționale centrate pe respect, echitate și participare.

În absența unor astfel de activități, integrarea rămâne un concept teoretic, o intenție frumoasă, dar insuficientă. Realitatea din clasă arată că elevii cu CES au nevoie de contexte de învățare adaptate, de oportunități de interacțiune, de experiențe care să le permită să își manifeste potențialul și să își construiască treptat încrederea în sine. Integrarea nu se produce spontan, prin simpla prezență fizică a elevului în clasă, ci printr-un proces complex, în care activitățile educaționale devin punți între copil și comunitatea școlară. Aceste activități creează spații de întâlnire, de colaborare și de învățare reciprocă, în care diferențele nu sunt privite ca bariere, ci ca resurse.

Unul dintre cele mai importante efecte ale activităților incluzive este dezvoltarea competențelor sociale ale elevilor cu CES. Mulți dintre acești copii întâmpină dificultăți în comunicare, în gestionarea emoțiilor sau în relaționarea cu ceilalți. Activitățile de grup, jocurile de rol, proiectele colaborative sau exercițiile de comunicare îi ajută să își exerseze abilitățile într-un cadru sigur, predictibil și prietenos. Prin participarea la activități comune, elevii învață să își exprime nevoile, să își gestioneze frustrarea, să își aștepte rândul, să coopereze și să își asume responsabilități. Aceste competențe, odată formate, nu rămân izolate în spațiul școlii, ci se transferă în viața de zi cu zi, contribuind la o mai bună adaptare socială.

În același timp, activitățile incluzive au un impact major asupra stimei de sine a elevilor cu CES. Mulți dintre ei vin în școală cu experiențe anterioare de eșec, respingere sau neînțelegere. Participarea la activități în care pot reuși, în care pot contribui în mod real, în care sunt apreciați pentru ceea ce pot face, nu pentru ceea ce nu pot, devine un factor esențial în construirea unei imagini de sine pozitive. Reușitele, oricât de mici, devin repere de progres, iar progresul devine motorul motivației. Un copil care se simte valorizat este un copil care îndrăznește să învețe, să exploreze, să se implice.

Activitățile incluzive contribuie, de asemenea, la prevenirea izolării și a stigmatizării. În absența unor contexte de interacțiune, elevii cu CES riscă să fie marginalizați, fie din cauza dificultăților lor, fie din cauza necunoașterii sau temerilor colegilor. Activitățile comune creează oportunități de apropiere, de cunoaștere și de înțelegere. Copiii descoperă că pot colabora, că pot învăța unii de la alții, că pot împărtăși experiențe și emoții. În acest fel, prejudecățile se estompează, iar relațiile se construiesc pe

baza empatiei și a respectului. O clasă în care elevii se cunosc și se acceptă reciproc devine un mediu în care incluziunea nu este impusă, ci trăită.

Diversitatea activităților incluzive este un alt element esențial. Activitățile artistice, de exemplu, oferă un limbaj universal, accesibil tuturor copiilor, indiferent de nivelul lor de dezvoltare. Prin desen, modelaj, muzică sau teatru, elevii își pot exprima emoțiile, pot comunica nonverbal, pot crea împreună. Arta devine un spațiu de libertate, în care nu există răspunsuri greșite, ci doar expresii autentice. Activitățile outdoor, la rândul lor, stimulează cooperarea, reduc tensiunea emoțională și oferă oportunități de învățare prin experiență. Mișcarea, jocul în aer liber, explorarea naturii devin contexte în care elevii cu CES pot participa activ, pot experimenta succesul și pot interacționa într-un mod natural.

Activitățile de dezvoltare socio-emoțională sunt, de asemenea, fundamentale. Exercițiile de mindfulness, cercurile de discuții, jocurile de rol sau activitățile de identificare și gestionare a emoțiilor îi ajută pe elevi să își înțeleagă propriile trăiri și să dezvolte strategii de autoreglare. Pentru mulți elevi cu CES, emoțiile intense pot deveni obstacole în procesul de învățare. Activitățile care îi ajută să își recunoască emoțiile, să le exprime și să le gestioneze contribuie la crearea unui climat de siguranță emoțională, esențial pentru orice proces educațional.

Rolul profesorului în acest context este unul central. Profesorul este cel care creează cadrul, care adaptează activitățile, care observă nevoile elevilor și care facilitează interacțiunile. Un profesor incluziv este un profesor care vede potențialul fiecărui copil, care valorizează progresul, nu perfecțiunea, și care cultivă empatia în rândul elevilor. Colaborarea cu specialiștii – logopezi, psihopedagogi, consilieri – devine un element esențial în construirea unui traseu educațional coerent. Comunicarea cu familia este, la rândul ei, indispensabilă, deoarece părinții sunt parteneri în procesul de integrare, iar informațiile oferite de aceștia pot ghida adaptările necesare.

Impactul activităților incluzive depășește însă granițele clasei. O școală care practică incluziunea devine o comunitate în care diversitatea este respectată, în care solidaritatea este cultivată și în care fiecare membru se simte parte dintr-un întreg. Elevii care cresc într-un astfel de mediu devin adulți capabili să accepte diferențele, să colaboreze, să manifeste empatie și responsabilitate socială. În acest sens, activitățile incluzive nu sunt doar intervenții pedagogice, ci investiții în viitorul societății.

Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale este un proces continuu, care cere răbdare, creativitate și colaborare. Nu există soluții universale, ci doar practici adaptate fiecărui copil, fiecărei clase, fiecărei situații. Ceea ce rămâne constant este angajamentul pentru echitate, respect și participare. Atunci când elevii cu CES sunt sprijiniți prin activități adecvate, când sunt implicați în viața clasei și când sunt valorizați pentru ceea ce sunt, nu doar pentru ceea ce pot face, integrarea devine reală. Iar o integrare reală înseamnă o școală în care fiecare copil poate spune, cu sinceritate și siguranță, că aparține.

Bibliografie:

Băban, A. (coord.) (2011). *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigiență și consiliere*. Cluj-Napoca: Editura ASCR.

Bocoș, M. (2013). *Teoria și metodologia instruirii*. Cluj-Napoca: Editura Paralela 45.

Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.

Ciolan, L. (2008). *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*. București: Editura Polirom.

Păun, E. (2017). *Școala – o abordare sociopedagogică*. Iași: Editura Polirom.

Sălăvăstru, D. (2004). *Psihologia educației*. Iași: Editura Polirom.

Stan, E. (2014). *Educația incluzivă: politici, practici și perspective*. București: Editura Universitară.

INTEGRARE ȘI CUNOAȘTERE ÎN ORELE DE DIRIGENȚIE

Prof. Veninatu Iuliana

Școala Gimnazială nr 163, București

În fiecare clasă există o lume. O lume mică, dar densă, în care se întâlnesc temperamente, ritmuri, vise, frici, tăceri și izbucniri. O lume în care fiecare elev vine cu propriul său fel de a fi, cu propriul său drum. Iar printre acești copii se află și cei cu cerințe educaționale speciale – elevi care nu cer altceva decât ceea ce cerem cu toții: să fie văzuți, înțeleși și primiți. Orele de dirigenție devin, astfel, nu doar un spațiu administrativ, ci un atelier de umanitate. Aici, profesorul-diriginte devine un fel de arhitect al relațiilor, un sculptor al empatiei, un grădinar al încrederii.

Elevii cu CES nu sunt definiți de diagnostice, ci de potențial. Nu sunt „probleme”, ci povești. Nu sunt „diferiți”, ci unici.

Într-o oră de dirigenție, când atmosfera se așază ca o lumină caldă peste bănci, dirigintele poate deschide discuția despre diversitate nu ca pe o lecție, ci ca pe o invitație: „Cum ar fi să privim lumea prin ochii celuilalt?”

Uneori, răspunsurile vin timid. Alteori, izbucnesc ca niște scânteii. Dar fiecare răspuns deschide o ușă.

Orele de dirigenție sunt locul în care aceste gesturi capătă sens. Aici se poate discuta despre toleranță, despre diferențe, despre cum fiecare elev are propriul ritm de învățare, propriul mod de a înțelege lumea.

Rolul dirigintelui – o lumină care nu orbește, ci călăuzește. Dirigintele este cel care poate transforma clasa într-un spațiu sigur. El poate spune: „Aici, fiecare copil are locul lui.” Și, mai important, poate arăta asta prin fapte. Prin activități de grup, prin jocuri de rol, prin discuții deschise, prin momente de reflecție, dirigintele poate crea punți între elevi. Poate transforma diferențele în resurse, nu în bariere. Poate face din clasă o comunitate, nu doar un colectiv.

Când integrarea reușește...clasa devine un loc în care: elevii învață să se sprijine unii pe alții, vulnerabilitatea nu este o rușine, ci o parte firească a vieții; fiecare copil simte că aparține; iar elevii cu CES nu mai sunt „ei”, ci „noi”. Și atunci se întâmplă ceva frumos: copiii încep să vadă nu doar diferențele, ci și frumusețea lor. Încep să înțeleagă că lumea este mai bogată tocmai pentru că nu suntem la fel.

Model de activitate: „Copacul calităților”

O oră de dirigenție despre identitate, empatie și apartenență

1. Introducerea – O poveste care deschide inimile:

Dirigintele începe ora cu o poveste scurtă, spusă cu voce calmă:

„Se spune că într-o pădure trăia un copac mic, care creștea mai încet decât ceilalți. Vântul îl clătina mai tare, ploaia îl uda mai repede, iar soarele îl încălzea mai greu.

Dar într-o zi, păsările au observat ceva: frunzele lui erau cele mai bune pentru cuiburi, pentru că erau moi și calde. Copacul mic nu era ca ceilalți. Dar avea ceva ce ceilalți nu aveau.”

Povestea creează o atmosferă în care diferențele devin naturale, firești, valoroase.

2. Activitatea propriu-zisă – „Copacul calităților”

Pe tablă este desenat un copac mare, cu ramuri goale.

Fiecare elev primește câte o frunză decupată din hârtie colorată.

3. Instrucțiunea:

„Scrie pe frunză o calitate pe care o ai și de care ești mândru.”

Elevul cu CES primește aceeași sarcină, dar adaptată discret: elevul cu dislexie, disgrafie poate desena în loc să scrie; poate alege o calitate dintr-o listă pregătită în prealabil; fiecare elev lipește propria frunză pe tablă. Pe rând, elevii vin și lipsesc frunzele pe ramuri. Frunzele devin parte din același copac

Dirigintele citește cu voce caldă fiecare calitate: „Răbdare” „Creativitate”, „Curaj”, „Bunătate”, „Perseverență”, „Simț al umorului.”

Când vine rândul elevului cu CES, dirigintele îl sprijină discret: dacă a desenat, spune: „Această frunză ne arată imaginația lui.” dacă a ales o calitate din listă, o citește cu aceeași importanță ca pe celelalte. dacă a scris cu dificultate, dirigintele poate spune: „Această frunză ne amintește că fiecare pas, oricât de mic, este un progres.” Astfel, copilul este parte din activitate, nu un spectator.

4. Discuția – O clasă care învață să vadă Dirigintele întreabă:

„Ce ați observat la copacul nostru?”

„Ce ar fi dacă ar lipsi o frunză?”

„Cum ar fi dacă toate frunzele ar fi la fel?”

Elevii răspund spontan:

„Ar fi plictisitor.”

„Nu ar mai fi un copac adevărat.”

„Fiecare frunză e importantă.”

Aici apare momentul-cheie: clasa înțelege, fără morală explicită, că fiecare elev contează, inclusiv cel cu CES.

5. Concluzia – O lecție care rămâne

Dirigintele încheie:

„Așa cum copacul are nevoie de fiecare frunză, și clasa are nevoie de fiecare dintre voi.

Fiecare copil aduce ceva unic. Fiecare ritm este valoros. Fiecare diferență ne face mai puternici.”

Elevul cu CES pleacă din oră cu sentimentul că aparține grupului.

Colegii pleacă cu o lecție de empatie, iar clasa devine, încet, o comunitate.

INCLUZIUNEA ÎN ȘCOALĂ CA FUNDAMENT AL UNEI EDUCAȚII AUTENTICE

Prof. Vochici Iulia-Victoria
Școala Gimnazială nr. 163, București

Într-o societate aflată într-o continuă transformare, școala nu mai poate rămâne un spațiu rigid, construit pe uniformitate și standardizare. Dimpotrivă, ea trebuie să devină un loc al diversității asumate, al respectului reciproc și al dezvoltării armonioase pentru fiecare elev, indiferent de particularitățile sale. Conceptul de incluziune școlară nu este doar o tendință modernă sau o cerință instituțională, ci o necesitate profundă, care reflectă valorile unei societăți democratice și echitabile. Tema „Diferiți, dar împreună” surprinde esența acestui demers: acceptarea diferențelor nu ca obstacol, ci ca resursă educațională și umană.

Incluziunea în școală presupune integrarea tuturor elevilor într-un sistem educațional comun, fără discriminare, fără marginalizare și fără etichetare. Aceasta nu se referă doar la copiii cu cerințe educaționale speciale, ci la întreaga diversitate existentă în clasă: diferențe de ritm de învățare, de stil cognitiv, de mediu socio-economic, de cultură, de limbă, de personalitate sau de experiențe de viață. A fi diferit nu înseamnă a fi mai puțin valoros, iar școala are responsabilitatea de a transforma această diversitate într-un avantaj pedagogic.

În mod tradițional, sistemul educațional a fost construit pe ideea de standard: elevul „mediu”, programa fixă, evaluarea uniformă. Această abordare a generat, în timp, excluziuni subtile sau evidente. Elevii care nu se încadrau în tipar erau considerați „problematici”, „slabi” sau „dificili”. Incluziunea vine să schimbe această perspectivă, mutând accentul de la adaptarea elevului la sistem, la adaptarea sistemului la nevoile elevului. Această schimbare de paradigmă este esențială pentru o educație de calitate.

Un prim aspect important al incluziunii este acceptarea diferențelor. Într-o clasă incluzivă, fiecare elev este valorizat pentru ceea ce este. Profesorul nu mai caută să uniformizeze, ci să diferențieze, să personalizeze procesul de învățare. Aceasta presupune o cunoaștere profundă a elevilor: interesele lor, dificultățile, punctele forte. De exemplu, un elev timid poate avea nevoie de mai mult timp pentru a răspunde, în timp ce un elev energic poate avea nevoie de activități interactive pentru a-și menține atenția. Incluziunea înseamnă să oferi fiecăruia șansa de a reuși în felul său.

Un alt element esențial este climatul emoțional al clasei. Incluziunea nu poate exista într-un mediu bazat pe competiție excesivă, judecată sau ironie. Elevii trebuie să se simtă în siguranță, acceptați și respectați. Profesorul are un rol central în construirea acestui climat. Prin atitudinea sa, prin limbajul folosit, prin modul în care gestionează conflictele, el transmite valori fundamentale: empatie, toleranță, solidaritate. O clasă incluzivă este o comunitate, nu doar un grup de indivizi.

De asemenea, incluziunea presupune adaptarea strategiilor didactice. Nu toți elevii învață la fel, iar acest lucru trebuie reflectat în metodele de predare. Utilizarea diverselor tehnici – învățarea prin joc, lucrul în echipă, proiectele, activitățile practice – permite implicarea tuturor elevilor. De exemplu, un elev care întâmpină dificultăți în exprimarea scrisă poate excela într-o prezentare orală sau într-un proiect vizual. Diversificarea metodelor oferă oportunități multiple de afirmare.

Evaluarea este, la rândul său, un aspect care trebuie regândit în perspectiva incluziunii. Evaluarea standardizată poate dezavantaja anumiți elevi, în timp ce evaluarea formativă, continuă, permite observarea progresului individual. Accentul trebuie pus pe evoluție, nu doar pe rezultat. Un elev care face progrese semnificative merită recunoaștere, chiar dacă nu atinge nivelul maxim. Incluziunea înseamnă să vezi potențialul, nu doar performanța.

Un rol important în promovarea incluziunii îl au și colegii de clasă. Relațiile dintre elevi sunt esențiale pentru dezvoltarea socială și emoțională. Activitățile de grup, proiectele comune, jocurile de rol pot contribui la dezvoltarea empatiei și a spiritului de echipă. Atunci când elevii învață să colaboreze, să se ajute reciproc, să accepte diferențele, incluziunea devine o realitate trăită, nu doar un concept teoretic.

Incluziunea nu este însă lipsită de provocări. Profesorii se confruntă adesea cu clase numeroase, resurse limitate, lipsa formării specifice. De asemenea, există uneori rezistență din partea părinților sau chiar a elevilor. Schimbarea mentalităților necesită timp și efort. Este important ca profesorii să fie sprijiniți prin formare continuă, resurse didactice și colaborare cu specialiști (psihologi, consilieri școlari).

Familia joacă, de asemenea, un rol esențial. Colaborarea dintre școală și familie este fundamentală pentru succesul incluziunii. Părinții trebuie informați, implicați și susținuți. Uneori, prejudecățile sau temerile pot crea bariere. Dialogul deschis și respectuos poate contribui la depășirea acestora.

Incluziunea are beneficii nu doar pentru elevii considerați „vulnerabili”, ci pentru toți elevii. Într-un mediu incluziv, copiii învață valori esențiale pentru viață: respectul, toleranța, cooperarea. Ei devin mai deschiși, mai empatici, mai pregătiți pentru o societate diversă. Incluziunea contribuie la formarea unor cetățeni responsabili și implicați.

De asemenea, incluziunea are un impact pozitiv asupra profesorilor. Aceștia își dezvoltă competențele pedagogice, devin mai flexibili, mai creativi. Provocările incluzive pot stimula inovația didactică și reflecția profesională. Profesorul nu mai este doar un transmitător de informații, ci un facilitator al învățării.

Un alt exemplu este includerea elevilor proveniți din medii culturale diferite. Activitățile interculturale, prezentările despre tradiții, limbă sau obiceiuri pot valoriza diversitatea și pot crea un sentiment de apartenență. Diferențele devin astfel oportunități de învățare.

Incluziunea este, în esență, o chestiune de valori. Ea reflectă modul în care vedem lumea și pe ceilalți. A accepta că fiecare individ este unic și valoros este fundamentul unei societăți echitabile. Școala are rolul de a transmite aceste valori și de a le transforma în practici concrete.

Pentru ca incluziunea să devină realitate, este nevoie de o abordare sistemică. Politicile educaționale trebuie să susțină incluziunea, programele școlare trebuie să fie flexibile, iar resursele trebuie alocate corespunzător. De asemenea, formarea inițială și continuă a profesorilor trebuie să includă competențe legate de educația incluzivă.

În concluzie, incluziunea în școală nu este doar un ideal, ci o necesitate. Tema „Diferiți, dar împreună” exprimă esența unei educații moderne, centrate pe elev și pe nevoile sale. Acceptarea diversității, adaptarea procesului educațional și construirea unui climat pozitiv sunt elemente cheie ale incluziunii. Deși există provocări, beneficiile sunt incontestabile. O școală incluzivă este o școală în care fiecare elev are șansa de a reuși, de a se dezvolta și de a se simți valoros. Într-o astfel de școală, diferențele nu separă, ci unesc.

ROLUL TEHNOLOGIEI MODERNE ÎN PREDAREA LA CLASĂ

Prof. Necula Mihaela

Prof. Apostu Daniela

Liceul Teoretic Marin Preda, București

Tehnologia modernă a devenit una dintre cele mai influente forțe de transformare a educației contemporane, schimbând nu doar modul în care profesorii predau, ci și felul în care elevii învață, colaborează și se raportează la cunoaștere. Dacă în trecut sala de clasă era un spațiu dominat de manuale, caiete și tablă, astăzi ea se redefinește prin prezența dispozitivelor digitale, a platformelor interactive și a resurselor multimedia. Această schimbare nu este doar una tehnică, ci una profund pedagogică, deoarece tehnologia influențează ritmul, stilul și calitatea procesului educațional.

Acolo unde odinioară domneau liniștea manualelor și scrâșnetul cretei pe tablă, astăzi pulsează lumina ecranelor, iar cunoașterea se deschide în ferestre digitale. Tehnologia modernă nu a intrat în școală ca un simplu accesoriu, ci ca o forță care a remodelat felul în care profesorul își spune povestea și elevul o primește. Ea a devenit un limbaj nou, o punte între generații și un instrument care, folosit cu măiestrie, poate transforma învățarea într-o experiență vie.

Profesorul de astăzi nu mai este doar un povestitor în fața unei clase, ci un dirijor al resurselor digitale. Lecțiile se deschid în platforme interactive, exercițiile se transformă în jocuri, iar explicațiile capătă formă prin animații, simulări și imagini care fac vizibil ceea ce altădată rămânea abstract. Tehnologia aduce cu sine o diversitate de metode care îmbogățesc actul predării și îl fac mai apropiat de felul în care elevii percep lumea.

Unul dintre cele mai mari daruri ale tehnologiei este posibilitatea de a personaliza învățarea. Fiecare elev poate avansa în ritmul său, poate primi exerciții adaptate nivelului său și poate primi feedback imediat. Profesorul nu mai privește clasa ca pe un bloc uniform, ci ca pe o constelație de ritmuri, nevoi și potențiale. Iar tehnologia devine instrumentul care îi permite să ajungă la fiecare în parte.

Elevii de astăzi trăiesc într-o lume digitală, iar tehnologia din clasă nu le este străină, ci familiară. Ea le vorbește pe limba lor, le stârnește curiozitatea și îi invită să participe. O lecție care folosește un joc educațional, o aplicație interactivă sau o explorare virtuală nu mai este doar o lecție, ci o aventură. Iar învățarea devine un act de descoperire, nu o obligație.

Școala nu pregătește doar pentru examene, ci pentru viață. Iar viața de astăzi cere competențe digitale solide: abilitatea de a căuta informații, de a le evalua critic, de a colabora online, de a folosi instrumente digitale cu responsabilitate. Tehnologia din clasă nu este doar un sprijin pentru lecția de azi, ci o investiție în adultul de mâine.

Totuși, tehnologia nu este o soluție magică. Ea vine cu propriile provocări: riscul dependenței, diferențele de acces între elevi, avalanșa de informații care poate copleși, nevoia profesorilor de formare continuă. Tehnologia poate amplifica învățarea, dar nu o poate înlocui. Ea este un instrument, iar valoarea ei depinde de mâna care o folosește.

Tehnologia modernă a schimbat predarea la clasă, dar nu i-a răpit esența. În centrul educației rămâne relația dintre profesor și elev, privirea care încurajează, vocea care explică, gestul care ghidează. Tehnologia nu vine să înlocuiască această legătură, ci să o susțină, să o îmbogățească, să îi ofere noi

forme. Atunci când este folosită cu discernământ și creativitate, ea devine o fereastră deschisă spre un viitor în care învățarea este mai accesibilă, mai personală și mai vie.

Unul dintre cele mai evidente beneficii ale tehnologiei moderne este capacitatea de a diversifica strategiile didactice. Profesorii pot utiliza:

- platforme educaționale (Google Classroom, Microsoft Teams, Moodle) pentru organizarea lecțiilor și a materialelor;

- aplicații interactive precum Kahoot, Quizizz sau Mentimeter pentru evaluări formative rapide;

- resurse multimedia – videoclipuri, simulări, animații – care facilitează înțelegerea conceptelor abstracte.

Aceste instrumente permit adaptarea lecției la diferite stiluri de învățare: vizual, auditiv, kinestezic. Elevii pot explora conținutul într-un mod mai dinamic, iar profesorul poate crea contexte de învățare mai atractive și mai relevante.

Tehnologia modernă facilitează învățarea personalizată, un concept esențial în pedagogia actuală. Platformele digitale pot ajusta nivelul de dificultate al exercițiilor, pot oferi feedback imediat și pot urmări progresul fiecărui elev.

De exemplu: aplicațiile de matematică sau limbi străine adaptează exercițiile în funcție de performanțele elevului; profesorul poate observa în timp real unde apar dificultățile și poate interveni punctual; elevii pot avansa în ritmul propriu, fără presiunea uniformizării.

Astfel, tehnologia devine un aliat în combaterea inegalităților educaționale, oferind fiecărui elev șansa de a învăța în modul cel mai eficient pentru el.

Generațiile actuale sunt profund familiarizate cu mediul digital. Integrarea tehnologiei în predare crește motivația, deoarece elevii se regăsesc într-un spațiu de învățare apropiat de universul lor cotidian.

Jocurile educaționale, realitatea augmentată, proiectele multimedia sau laboratoarele virtuale transformă lecția într-o experiență activă, nu într-un act pasiv de recepție. Elevii devin participanți, nu doar spectatori.

Rolul tehnologiei moderne în predarea la clasă este profund transformator. Ea nu doar modernizează instrumentele de lucru, ci schimbă paradigma educațională, orientând-o spre interactivitate, personalizare și dezvoltarea competențelor relevante pentru societatea actuală. Totuși, tehnologia nu poate înlocui relația umană dintre profesor și elev, care rămâne fundamentul actului educațional. În schimb, atunci când este utilizată responsabil și creativ, tehnologia devine un catalizator al învățării autentice, un sprijin pentru profesori și o oportunitate pentru elevi de a se pregăti pentru lumea în continuă schimbare în care vor trăi.

CUNOAȘTEREA

- CHEIA UNUI VIITOR CONSTRUIT CONȘTIENT

Prof Bedrulea Andreea

Prof Cîrmaci Alina

Liceul Special Câmpulung Moldovenesc

Într-o societate aflată într-o continuă transformare, informația a devenit una dintre cele mai valoroase resurse. Trăim într-o epocă în care accesul la informație este mai facil ca oricând, însă adevărata provocare nu constă în a avea acces la informații, ci în a ști să le selectăm, să le înțelegem și să le folosim în mod responsabil. În acest context, ideea că „un cetățean informat are o șansă în plus la dezvoltare” capătă o semnificație profundă, deoarece nivelul de informare influențează direct capacitatea individului de a lua decizii, de a se adapta și de a evolua.

În primul rând, un cetățean informat este un cetățean conștient. El înțelege realitatea în care trăiește și este capabil să analizeze situațiile din mai multe perspective. Informația îi oferă instrumentele necesare pentru a face diferența între adevăr și manipulare, între opinie și fapt. Într-o lume în care știrile circulă rapid, iar dezinformarea este tot mai prezentă, capacitatea de a filtra informațiile devine esențială. Astfel, un individ bine informat nu doar că își protejează propria gândire, ci contribuie și la formarea unei societăți mai echilibrate și mai responsabile.

În al doilea rând, informarea corectă este strâns legată de dezvoltarea personală. Un om care citește, care se documentează și care este deschis la nou are mai multe șanse de a-și descoperi potențialul și de a-și construi un traseu profesional solid. Educația nu se oprește la școală, ci continuă pe tot parcursul vieții, iar informația este motorul acestui proces. Fie că este vorba despre învățarea unor abilități noi, despre adaptarea la cerințele pieței muncii sau despre înțelegerea schimbărilor sociale, un cetățean informat are un avantaj clar în fața celui care rămâne pasiv.

Un alt aspect important este implicarea civică. Un cetățean informat nu este indiferent față de comunitatea din care face parte. El înțelege importanța participării la viața socială, fie că este vorba despre vot, despre implicarea în activități comunitare sau despre exprimarea opiniilor într-un mod responsabil. Informația îi oferă capacitatea de a evalua corect deciziile autorităților și de a contribui activ la dezvoltarea societății. Astfel, nu doar individul are de câștigat, ci întreaga comunitate.

Pe de altă parte, lipsa informării poate avea consecințe negative semnificative. Un cetățean neinformant este mai ușor de influențat, mai vulnerabil în fața manipulării și mai puțin capabil să își apere drepturile. De asemenea, acesta poate lua decizii greșite, care îi afectează atât viața personală, cât și pe cea profesională. Într-o societate modernă, în care schimbările sunt rapide și complexe, lipsa informației echivalează cu stagnarea.

Totuși, nu orice informație este utilă. Este esențial ca aceasta să fie corectă, verificată și relevantă. În era digitală, unde informația este abundentă, apare riscul de a fi copleșiți sau de a prelua

date eronate. De aceea, educația trebuie să includă și dezvoltarea gândirii critice, capacitatea de a selecta surse credibile și de a interpreta corect informațiile primite. A fi informat nu înseamnă doar a acumula date, ci a le înțelege și a le folosi în mod eficient.

Un rol esențial în formarea cetățeanului informat îl are școala. Prin activitățile educative, elevii sunt încurajați să pună întrebări, să caute răspunsuri și să își formeze propriile opinii. Profesorii au responsabilitatea de a ghida acest proces și de a crea un mediu în care informația este valorizată și utilizată în mod constructiv. De asemenea, familia și mediul social contribuie la formarea unei atitudini deschise față de cunoaștere.

În concluzie, un cetățean informat are, fără îndoială, o șansă în plus la dezvoltare. Informația nu este doar o acumulare de cunoștințe, ci un instrument esențial pentru înțelegerea lumii și pentru construirea unui viitor mai bun. Prin educație, responsabilitate și dorința de a învăța continuu, fiecare individ își poate valorifica potențialul și poate contribui la progresul societății. Într-o lume a schimbării, cunoașterea rămâne cea mai sigură formă de evoluție.

EDUCAȚIA MEDIA, SPRIJIN REAL PENTRU ELEVI ÎN MEDIUL ȘCOLAR

Profesor Atudorei Paula-Ionela
Colegiul Tehnic de Căi Ferate Unirea Pașcani

În ultima perioadă, școala s-a confruntat cu transformări profunde care depășesc sfera curriculară sau metodologică. Elevii de astăzi trăiesc simultan în două realități – cea fizică, a clasei, și cea digitală, a interacțiunilor mediate de ecrane. Între aceste două spații nu există granițe clare: experiențele online influențează comportamentele din clasă, relațiile dintre colegi, nivelul de încredere în sine și chiar performanța școlară. Vulnerabilitatea elevilor capătă, astfel, dimensiuni noi, adesea invizibile, dar cu efecte profunde asupra echilibrului emoțional și asupra sentimentului de apartenență.

În fața acestor provocări, școala nu poate rămâne un simplu furnizor de informații academice. Ea devine un spațiu de protecție, prevenție și intervenție, în care siguranța emoțională, echitatea și incluziunea trebuie asumate ca priorități reale. În acest context, educația media se conturează ca un instrument esențial pentru înțelegerea și diminuarea vulnerabilităților elevilor, oferindu-le competențele necesare pentru a naviga responsabil și echilibrat într-un univers informațional complex.

Vulnerabilitatea elevilor nu mai poate fi analizată exclusiv prin prisma dificultăților de învățare sau a contextului familial. În prezent, aceasta este amplificată de factori precum presiunea socială, comparația permanentă, expunerea la conținut manipulator sau agresiv și nevoia constantă de validare. Rețelele sociale, precum TikTok, Instagram sau YouTube, influențează profund modul în care elevii se percep pe sine și pe ceilalți. Imaginea idealizată promovată online poate genera sentimente de inadecvare, anxietate sau izolare. În același timp, lipsa competențelor de analiză critică îi poate face vulnerabili în fața dezinformării sau a discursului instigator la ură. Aceste experiențe nu rămân în spațiul virtual; ele pătrund în sala de clasă, afectând relațiile, motivația și climatul educațional.

În acest context, educația media devine o componentă esențială a demersului didactic. Ea nu presupune doar utilizarea tehnologiei, ci dezvoltarea unei atitudini reflexive față de informație și comunicare. Prin activități de analiză critică, elevii învață să distingă între fapt și opinie, să identifice intenția unui mesaj și să recunoască tehnicile de persuasiune.

Această abordare are un rol preventiv: elevii devin mai conștienți de impactul conținutului pe care îl consumă și îl distribuie. În același timp, educația media poate avea și un rol de intervenție, mai ales în situații de conflict sau cyberbullying. Discuțiile ghidate, studiile de caz și exercițiile de empatie contribuie la dezvoltarea responsabilității și a autoreglării emoționale.

Prin crearea unui spațiu sigur de dialog, profesorul oferă elevilor posibilitatea de a-și exprima temerile și experiențele. Astfel, școala devine un mediu protector, în care vulnerabilitatea nu este stigmatizată, ci înțeleasă și sprijinită.

Un alt aspect esențial este echitatea educațională. Diferențele de acces la tehnologie și de competență digitală pot accentua inegalitățile. Educația media, abordată incluziv, poate contribui la reducerea acestor discrepanțe. Activitățile colaborative, sprijinul diferențiat și valorificarea experiențelor diverse ale elevilor creează oportunități egale de participare.

Incluziunea presupune nu doar acces la resurse, ci și validarea fiecărei voci. Atunci când elevii sunt încurajați să își exprime opiniile și să reflecteze asupra propriilor experiențe, se consolidează sentimentul de apartenență. Într-un climat bazat pe respect și dialog, diferențele devin resurse de învățare, nu motive de excludere.

Integrarea educației media poate fi realizată transversal, în cadrul diferitelor discipline. Analiza critică a unui text, interpretarea unei imagini sau discutarea modului în care informațiile pot fi prezentate selectiv sunt exerciții care dezvoltă discernământul.

De asemenea, momentele de reflecție la finalul lecțiilor, elaborarea unui cod de conduită digitală al clasei sau implicarea elevilor în proiecte tematice (campanii de informare, dezbateri, prezentări) contribuie la consolidarea competențelor sociale și emoționale. Rolul profesorului este acela de facilitator și model. Atitudinea echilibrată, deschiderea către dialog și disponibilitatea de a asculta reprezintă factori decisivi în construirea unui climat de siguranță.

Provocările actuale ale mediului școlar impun o abordare complexă a vulnerabilității elevilor. Dimensiunea digitală a vieții lor nu poate fi ignorată, deoarece influențează profund dezvoltarea emoțională și socială. Educația media oferă cadrul necesar pentru a transforma aceste provocări în oportunități de creștere.

Prin cultivarea gândirii critice, a empatiei și a responsabilității, școala poate deveni un spațiu autentic de prevenție și incluziune. Siguranța emoțională nu se construiește prin control, ci prin dialog și încredere. Echitatea educațională nu se realizează doar prin acces la resurse, ci prin sprijin adaptat și valorizarea diversității.

Într-o societate a informației accelerate, misiunea școlii este de a forma nu doar elevi bine informați, ci și persoane echilibrate, capabile să navigheze cu discernământ și responsabilitate într-o lume complexă. Astfel, educația media devine nu doar o competență necesară, ci un pilon al sprijinului acordat elevilor aflați în dificultate.

UN CETĂȚEAN INFORMAT, O ȘANSĂ ÎN PLUS LA DEZVOLTARE. ROLUL EDUCAȚIEI ȘI AL FORMĂRII CONTINUE ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Profesor educație timpurie- Chiuda Carmen-Elena

Grădinița "Zâna Florilor", Sector 6, București

În contextul societății cunoașterii, relația dintre nivelul de informare al cetățenilor și dezvoltarea socială, economică și democratică devine din ce în ce mai evidentă. Tema „Un cetățean informat, o șansă în plus la dezvoltare” reflectă o paradigmă centrală a politicilor educaționale contemporane: accesul la informație, corelat cu capacitatea de a o utiliza critic și reflexiv, constituie un determinant esențial al progresului individual și colectiv. În acest sens, educația – atât cea formală, cât și cea continuă – joacă un rol fundamental în formarea unor cetățeni activi, autonomi și responsabili.

Conceptual, cetățeanul informat nu se reduce la simpla acumulare de cunoștințe, ci presupune dezvoltarea unor competențe complexe, precum gândirea critică, capacitatea de analiză și selecție a informației, precum și participarea activă la viața comunității. Conform cadrului european al învățării pe tot parcursul vieții, promovat de European Commission, competențele-cheie includ nu doar dimensiuni cognitive, ci și sociale și civice, esențiale pentru integrarea și participarea activă în societate (European Commission, 2017). Astfel, informarea devine un proces continuu, dependent de accesul la educație de calitate și de oportunități de dezvoltare profesională.

Educația formală are responsabilitatea de a pune bazele acestui profil de cetățean. În viziunea lui Văideanu (1988), educația modernă trebuie să depășească modelul tradițional centrat pe transmiterea de informații și să promoveze formarea unor competențe transferabile, adaptabile la schimbările societății. În aceeași direcție, Ciolan (2008) subliniază importanța unei abordări curriculare integrate, care să faciliteze conexiunile interdisciplinare și să dezvolte o înțelegere holistică a realității. Aceste perspective evidențiază faptul că informarea autentică presupune nu doar acces, ci și structurare și interpretare critică a informației.

În mod complementar, formarea continuă a adulților devine un pilon esențial al menținerii unui nivel adecvat de informare. Neculau (2002, 2010) evidențiază rolul educației adulților în adaptarea la schimbările socio-economice și în dezvoltarea capacității de participare activă la viața socială. Într-o societate caracterizată de dinamism informațional, competențele dobândite în educația inițială nu mai sunt suficiente, fiind necesară actualizarea permanentă a acestora. Această idee este susținută și de literatura internațională privind dezvoltarea profesională, care subliniază că învățarea continuă contribuie la creșterea eficienței profesionale și la adaptabilitatea indivizilor (Darling-Hammond et al., 2017).

În cazul cadrelor didactice, rolul formării continue este cu atât mai important, întrucât acestea au responsabilitatea directă de a forma viitori cetățeni informați. Conform lui Cristea (2015), dezvoltarea profesională a profesorilor trebuie să vizeze nu doar actualizarea cunoștințelor de specialitate, ci și dezvoltarea competențelor pedagogice și reflexive. Studiile internaționale, precum cele realizate de Organisation for Economic Co-operation and Development prin programul Teaching and Learning International Survey, arată că participarea la programe de formare continuă este asociată cu creșterea încrederii în sine și a capacității de adaptare la cerințele educaționale actuale (OECD, 2019). Totuși,

pentru ca aceste programe să aibă un impact real, ele trebuie să fie relevante, aplicative și corelate cu nevoile concrete ale profesorilor și elevilor.

Pe de altă parte, accesul la informație în sine nu garantează dezvoltarea. În era digitală, caracterizată printr-un volum imens de informații disponibile, apare problema calității și a veridicității acestora. Astfel, devine esențială dezvoltarea competențelor de alfabetizare media și informațională, care permit individului să distingă între informații credibile și surse nesigure. În absența acestor competențe, cetățeanul poate deveni vulnerabil la dezinformare, ceea ce afectează nu doar dezvoltarea individuală, ci și funcționarea democratică a societății.

În acest context, motivația pentru învățare joacă un rol crucial. Teoria autodeterminării, dezvoltată de Ryan și Deci (2000), evidențiază importanța motivației intrinseci în procesul de învățare, subliniind că indivizii sunt mai predispuși să caute și să utilizeze informații atunci când sunt motivați intern. Această perspectivă sugerează că formarea unui cetățean informat nu depinde exclusiv de sistemul educațional, ci și de dezvoltarea unei atitudini proactive față de învățare.

În concluzie, tema „Un cetățean informat, o șansă în plus la dezvoltare” poate fi înțeleasă ca o expresie a interdependenței dintre educație, informare și progres social. Un cetățean informat nu este doar un beneficiar al dezvoltării, ci și un actor activ al acesteia. Educația de calitate, formarea continuă și dezvoltarea competențelor critice reprezintă condiții esențiale pentru realizarea acestui ideal. Prin urmare, investiția în educație și în dezvoltarea profesională nu este doar o necesitate individuală, ci o strategie fundamentală pentru dezvoltarea durabilă a societății.

Bibliografie:

- Ciolan, L., *Învățarea integrată: Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Polirom, Iași, 2008.
- Cristea, S., *Formarea continuă a cadrelor didactice, Didactică și Pedagogică*, București, 2015.
- Darling-Hammond, L., Hyster, M. E., Gardner, M., *Effective teacher professional development*, Learning Policy Institute, Palo Alto, 2017.
- European Commission, *The European Qualifications Framework for lifelong learning*, Publications Office of the European Union, Luxembourg, 2017.
- Neculau, A., *Educația adulților. Experimente românești*, Collegium, București, 2002.
- Neculau, A., *Psihologia educației și formării profesionale*, Polirom, Iași, 2010.
- OECD, *TALIS 2018 results (Volume I): Teachers and school leaders as lifelong learners*, OECD Publishing, Paris, 2019.
- Ryan, R. M., Deci, E. L., *Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions*, *Contemporary Educational Psychology*, 2000.
- Văideanu, G., *Educația la frontiera dintre milenii*, Editura Politică, București, 1988.

ÎNVĂȚAREA PRIN JOC LA ELEVUL CU CES

Profesor Cîrmaci Alina

Liceul Special Câmpulung Moldovenesc

Una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului este jocul. Lucian Blaga spunea că „înțelepciunea și iubirea copilului este jocul”. În mod obișnuit o asemenea activitate este considerată ca izvorâtă din nevoia de acțiune de mișcare a copilului — o modalitate de a-și consuma energia — sau de a se distra; un fel plăcut de a utiliza timpul. Punctele de vedere în abordare sunt diferite: unii l-au considerat activitate intelectuală, alții ca o activitate fizică, iar alții ca o activitate agreabilă, plăcută, distractivă. Așa se explică de ce și până astăzi terminologia referitoare la problematica jocului este destul de vaga, ambiguă. Acest amalgam de opinii a generat multe neajunsuri educative.

Jocul didactic este o activitate foarte accesibilă, care rezolvă una sau mai multe sarcinile didactice pe baza îmbinării tehnicii de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc.

Folosind jocul didactic pentru a rezolva o sarcină didactică într-un chip nou, deosebit, atractiv. Fiecare joc didactic are un specific al său și anume, acela că urmărește un scop intrinsec, este o activitate suficientă să-și însușească, fără să constituie un mijloc pentru atingerea altui țel.

Învățarea care implică jocul devine plăcută și atrăgătoare. De aceea o motivație intrinsecă de mare valoare a învățării se realizează prin joc. Iată motivul principal pentru care, în anumite faze ale învățării și ale dezvoltării copilului, procesul instruirii este necesar să se desfășoare prin intermediul jocului. Prin joc elevii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, își pot antrena capacitățile lor de a acționa creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă istețimea, spontaneitatea inventivitatea, inițiativa, răbdarea, îndrăzneala etc.

Jocurile copiilor devin metodă de instruire în cazul în care ele capătă o organizare și se succed în ordinea implicată de logica cunoașterii și învățării. Jocurile imaginate cu un scop educativ bine precizat și organizate în concordanță cu el devin metodă de instruire. Intenția principală a jocului nu este divertismentul rezultat din încercarea puterilor, ci învățarea care pregătește copilul pentru muncă și viață. Fiecare joc didactic trebuie să instruiască pe copii, să le consolideze cunoștințele despre lumea înconjurătoare, să îmbine armonios elementul instructiv cu elementul distractiv.

O caracteristică esențială a jocului didactic constă în crearea unor condiții favorabile pentru aplicarea multilaterală a cunoștințelor și pentru exersarea priceperilor și deprinderilor sub forma unor activități plăcute și atractive.

Jocul didactic rămâne pentru elevii cu nevoi speciale forma permanentă a procesului de învățare. La copiii cu cerințe educative speciale, jocul didactic se poate organiza cu succes la toate disciplinele școlare, în orice moment al lecției, într-o anumită etapă a ei, sau întreaga activitate se poate desfășura pe baza lui, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoștințe priceperi și deprinderi, fie fixarea și consolidarea acestora, fie verificarea și aprecierea nivelului de pregătire a elevilor, cu condiția ca în cadrul lui să primeze obiectivele instructiv-educative.

Deși educatorul nu participă direct la joc, el trebuie să urmărească cu atenție îndeplinirea sarcinilor jocului, comportarea elevilor și menținerea atmosferei, ritmul și intensitatea jocului trebuie să crească

treptat. Pentru a menține și mări interesul pentru jocul respectiv este bine să se introducă unele reguli noi și în special să se complice sarcina didactică.

În joc are loc dezvoltarea tuturor laturilor personalității – a capacității lor intelectuale, a calităților morale, a creativității. Prin joc, toate aceste însușiri se modelează în unitatea și interacțiunea lor. Jocul este mijlocul prin care se educă la cel mai înalt nivel relațiile de grup, favorizând manifestarea inițiativei, independenței și a responsabilității. Prin intermediul jocului omul se obișnuiește să suporte cu demnitate înfrângerile și să guste satisfacțiile victoriile. De asemenea jocul are o importanță deosebită pentru deconectarea jocul este cea mai bună formă de odihnă activă, prin intermediul lui utilizându-se la maxim timpul liber.

În continuare prezentăm un proiect didactic, în care învățarea se realizează prin intermediul jocului didactic.

Bibliografie:

Alois Gherguț - Psihopedagogie Specială ediția a III a, Editura Polirom, Iași
<https://iteach.ro/experiencedidactice/jocurile-didactice-si-rolul-lor-in-formarea-si-dezvoltarea-prescolarului>

UN CETĂȚEAN INFORMAT ÎNTR-O SOCIETATE MODERNĂ

Crăciun Violeta

Școala „Gimnazială Grigore Dimitrie Ghica” Peretu,

Grădinița cu Program Normal Peretu

În societatea actuală, marcată de progres tehnologic și de acces rapid la informație, rolul cetățeanului informat capătă o importanță deosebită. Informația a devenit o resursă esențială, iar modul în care aceasta este utilizată influențează atât dezvoltarea individului, cât și evoluția societății în ansamblu. Astfel, un cetățean informat are capacitatea de a se adapta mai ușor schimbărilor și de a contribui activ la progres.

A fi informat nu presupune doar acumularea unor cunoștințe, ci implică și dezvoltarea unor competențe precum gândirea critică, analiza și interpretarea informațiilor. În prezent, oamenii sunt expuși unui volum mare de informații, provenite din surse diverse, nu toate fiind corecte sau credibile. Din acest motiv, este esențial ca fiecare persoană să învețe să selecteze informațiile relevante și să le verifice înainte de a le accepta ca fiind adevărate.

Un cetățean informat este mai puțin vulnerabil la manipulare și dezinformare. El își formează opinii proprii bazate pe argumente și dovezi, nu pe zvonuri sau influențe externe. Această capacitate este extrem de importantă în contextul actual, în care mass-media și rețelele sociale pot influența în mod semnificativ percepția asupra realității.

În cadrul unei societăți democratice, informarea joacă un rol esențial. Participarea activă a cetățenilor la viața publică presupune cunoașterea problemelor sociale și politice. Un cetățean informat este capabil să își exercite dreptul de vot în mod responsabil, să participe la dezbateri și să își exprime opiniile în mod argumentat. În plus, el poate contribui la responsabilizarea autorităților și la menținerea unui climat democratic sănătos.

Pe lângă importanța sa în plan civic, informarea are un impact major asupra dezvoltării economice. Într-o lume în continuă schimbare, adaptabilitatea și capacitatea de a învăța permanent sunt esențiale. Cetățenii informați sunt mai bine pregătiți pentru cerințele pieței muncii, fiind capabili să își dezvolte competențele și să identifice oportunități de dezvoltare profesională. În acest fel, ei contribuie la creșterea economică și la progresul societății.

Educația reprezintă fundamentul formării unui cetățean informat. Prin intermediul acesteia, individul dobândește nu doar cunoștințe, ci și abilități necesare pentru a înțelege lumea în care trăiește. Gândirea critică, capacitatea de analiză și responsabilitatea socială sunt competențe esențiale care se formează prin educație. De asemenea, educația civică îi ajută pe tineri să înțeleagă rolul lor în societate și importanța implicării active.

În contextul digitalizării, educația digitală devine tot mai importantă. Internetul oferă acces rapid la informații, dar implică și riscuri, precum dezinformarea sau manipularea. De aceea, este necesar ca indivizii să învețe să utilizeze corect tehnologia și să evalueze critic informațiile găsite online.

Un cetățean informat are și o responsabilitate față de comunitate. El nu doar primește informații, ci contribuie la transmiterea acestora într-un mod corect și responsabil. Prin comportamentul său, el

promovează valori precum adevărul, respectul și corectitudinea. Informarea corectă în domenii precum sănătatea, mediul sau legislația poate avea un impact pozitiv asupra întregii societăți.

Cu toate avantajele sale, societatea informațională se confruntă și cu provocări. Volumul mare de informații poate genera confuzie, iar lipsa unei educații adecvate poate duce la interpretări greșite. În plus, existența unor surse nesigure poate afecta calitatea informațiilor. Din acest motiv, este important ca fiecare individ să fie responsabil în ceea ce privește informarea sa.

În concluzie, cetățeanul informat reprezintă un element esențial al dezvoltării societății moderne. Prin capacitatea sa de a înțelege și utiliza informația, acesta contribuie la progresul economic, social și politic. Educația și accesul la informație de calitate sunt factori decisivi în formarea unor cetățeni responsabili. Astfel, se poate afirma că un cetățean informat înseamnă, cu adevărat, o șansă în plus la dezvoltare.

Bibliografie:

Consiliul European, Educația pentru cetățenie democratică, Strasbourg, 2018

Ministerul Educației, Educație civică – manual pentru gimnaziu, București, 2020

UNESCO, Education for Sustainable Development, Paris, 2017

Zamfir, Cătălin, Dezvoltare socială și cetățenie, Editura Academiei Române, București, 2009

Zlate, Mielu, Psihologia socială, Editura Polirom, Iași, 2004

DEZVOLTAREA PERSOANELOR INFORMATE

Profesor: Ardelean Maria

Grădinița cu program prelungit Piticot, Arad

Introducere

Într-o societate democratică modernă, informația reprezintă putere, iar accesul la ea este un drept fundamental. Un cetățean informat nu este doar un simplu receptor de știri, ci un actor proactiv în propria viață și în viața comunității. Conceptul "Un cetățean informat, o șansă în plus la dezvoltare" evidențiază legătura directă dintre cunoaștere, implicare civică și progresul socio-economic.

1. Informația ca drept fundamental și pilon al democrației

Constituția României (Art. 31) și normele europene garantează dreptul cetățenilor de a avea acces la informațiile de interes public.

Transparență: Informarea corectă asupra treburilor publice reduce riscul de corupție și clientelism.

Responsabilitate: Autoritățile au obligația de a asigura informarea corectă, iar cetățenii au responsabilitatea de a căuta, selecta și analiza critic aceste informații.

2. Dezvoltarea personală prin informare

Un cetățean bine informat are capacitatea de a lua decizii mai bune, ceea ce se traduce prin dezvoltare personală:

Oportunități educaționale și profesionale: Accesul la informații despre programe de formare, cursuri sau locuri de muncă (ex: programele "O șansă în plus prin învățământul profesional și tehnic") facilitează integrarea socio-profesională.

Educația civică: Cultivarea unei personalități integre, adaptabilă la cerințele vieții, capabilă să respecte și să creeze valori.

3. Dezvoltarea comunității (implicare activă)

Cetățenii informați devin cetățeni proactivi, contribuind la "dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității" (DLRC).

Participarea la decizii: Implicarea în viața comunității (consultări publice, proiecte, ONG-uri) permite cetățenilor să influențeze politicile locale.

E-democrația: Utilizarea tehnologiei și a rețelelor sociale pentru a comunica direct cu reprezentanții aleși, consolidând democrația.

Acțiune civică: Prin conștientizarea drepturilor și obligațiilor, cetățenii pot adopta un plan de acțiune civică pentru a rezolva probleme locale.

4. Obstacole și necesitatea educației digitale

Deși informația este accesibilă, există provocări precum:

Dezinformarea (Fake News): Capacitatea de a analiza critic informația este crucială în era digitală.

Educația civică limitată: Sistemul școlar trebuie să pună mai mult accent pe valori și mecanisme de implicare.

Concluzie

Un cetățean informat este echipat cu abilitățile necesare pentru a naviga complexitatea lumii moderne. Investiția în informare și educație civică oferă o șansă în plus nu doar pentru individ, ci și pentru o comunitate mai justă, mai dezvoltată și mai participativă. Informarea este motorul schimbării în bine, transformând indiferența în responsabilitate.

Bibliografie:

Agenda 21 - Rolul educației pentru dezvoltare

Constituția României - Art. 31, Dreptul la informație

Planul Strategic Instituțional 2024-2027 (Ministerul Educației)

Parteneriatul pentru o Guvernare Deschisă (Open Government Partnership)

EDUCAȚIE PENTRU O SOCIETATE CONȘTIENȚĂ

Prof. DUMITRAȘCU Viorica
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”, Focșani

Societatea contemporană se caracterizează printr-un flux continuu de informații, transformări rapide și o dinamică accentuată a relațiilor sociale și politice. În acest context, formarea cetățeanului informat devine nu doar o necesitate, ci o condiție esențială pentru dezvoltarea durabilă a unei societăți democratice. Educația depășește rolul său tradițional de transmitere a cunoștințelor și se afirmă ca un proces complex de formare a competențelor civice, a gândirii critice și a responsabilității sociale.

Conceptul de „cetățean informat” presupune mai mult decât simplul acces la informație, el implică abilitatea de a selecta, analiza și utiliza informațiile în mod critic și responsabil. Așa cum subliniază literatura de specialitate, educația civică joacă un rol fundamental în stimularea participării democratice și în formarea unor indivizi capabili să contribuie activ la viața comunității.

Educația reprezintă fundamentul pe care se construiește profilul cetățeanului informat. Investiția în educație este, în mod constant, asociată cu niveluri ridicate de dezvoltare economică și socială. Studiile recente evidențiază faptul că societățile care prioritizează educația reușesc să dezvolte indivizi capabili să se adapteze schimbărilor și să participe activ la procesele democratice.

În context românesc, rezultatele Studiului Internațional privind Educația Civică și pentru Cetățenie arată că elevii manifestă interes pentru implicarea civică, însă nivelul competențelor lor rămâne inegal, fiind influențat de mediul educațional și de strategiile didactice utilizate (Ciolan et al., 2025). Această situație evidențiază necesitatea unei abordări pedagogice coerente, centrate pe elev și pe dezvoltarea competențelor aplicate.

Din perspectiva experienței mele didactice, se poate observa că elevii devin cu adevărat implicați atunci când procesul educațional depășește limitele teoriei și se ancorează în realitatea cotidiană. Activitățile interactive precum dezbaterile, jocurile de rol sau simulările de procese democratice, contribuie semnificativ la dezvoltarea gândirii critice. De exemplu, organizarea unei simulări de alegeri într-o clasă de gimnaziu a permis elevilor să înțeleagă mecanismele democratice și să își dezvolte capacitatea de a lua decizii informate.

Cetățeanul informat este, în mod inevitabil, un cetățean activ. Participarea democratică presupune nu doar cunoașterea drepturilor și obligațiilor, ci și capacitatea de a evalua informațiile și de a lua decizii responsabile. Educația civică contribuie la dezvoltarea acestei capacități, facilitând înțelegerea mecanismelor sociale și politice și încurajând implicarea în viața comunității.

Totodată, dezvoltarea competențelor civice este strâns legată de promovarea dialogului și a colaborării. Elevii trebuie încurajați să își exprime opiniile argumentat și să respecte punctele de vedere ale celorlalți. În practica didactică, dezbaterile pe teme actuale, precum impactul mediului digital asupra drepturilor individuale, au demonstrat că elevii sunt capabili să analizeze critic informațiile și să formuleze argumente pertinente.

Cu toate acestea, formarea cetățeanului informat se confruntă cu numeroase provocări. Una dintre cele mai importante este reprezentată de accesul nefiltrat la informație în mediul online. În lipsa unor competențe solide de alfabetizare media, elevii pot deveni vulnerabili la dezinformare. În acest sens, dezvoltarea gândirii critice devine o prioritate educațională.

De asemenea, studiile arată că implementarea educației civice în România este adesea afectată de lipsa formării de specialitate a cadrelor didactice și de abordarea insuficient aprofundată a unor teme esențiale (Edupedu, 2015). Aceste dificultăți subliniază necesitatea unei reforme educaționale care să sprijine profesorii și să promoveze metode didactice moderne.

În acest context, rolul profesorului devine esențial. Acesta nu mai este doar un furnizor de informații, ci un facilitator al învățării și un model de comportament civic. Experiența didactică demonstrează că relația bazată pe respect, dialog și încredere contribuie semnificativ la formarea unor elevi responsabili și implicați. Activitățile interdisciplinare, proiectele educaționale și colaborarea cu comunitatea reprezintă instrumente eficiente în dezvoltarea competențelor civice.

Așadar, formarea cetățeanului informat reprezintă o condiție esențială pentru dezvoltarea unei societăți democratice și sustenabile. Educația joacă un rol central în acest proces, contribuind la dezvoltarea competențelor necesare participării active și responsabile. Provocările actuale impun o regândire a strategiilor didactice, în vederea adaptării la realitățile contemporane. Promovarea unei educații centrate pe elev, dezvoltarea gândirii critice și integrarea competențelor de alfabetizare media sunt direcții esențiale pentru viitor.

Din perspectiva experienței didactice, fiecare activitate educațională poate deveni o oportunitate de formare civică. Astfel, un cetățean informat nu reprezintă doar un ideal educațional, ci o resursă reală pentru progresul societății.

Bibliografie:

Studiul internațional privind educația civică și pentru cetățenie. Raport național România, Ciolan, L., Iucu, R., Iliescu, D., & Ulrich Hygum, C., 2025, Unibuc

Competențe civice ale elevilor români, Edupedu, 2025, adresa site <https://www.edupedu.ro>

Rolul educației civice în participarea democratică , EkoNews Team, 2025, adresa site <https://zonapolitica.ro>

Importanța educației civice în formarea cetățenilor responsabili, Viața Verde, 2025, adresa site <https://www.viataverde.ro>

ROLUL INFORMAȚIILOR ÎN SOCIETATEA CUNOAȘTERII

Prof. Enache Cătălina
Liceul Tehnologic "Simion Mehedinți" Galați

Tehnologia informației și a comunicațiilor este utilizată pentru a comunica, crea, prelucra și stoca informații. Rolul TIC în societatea cunoașterii prezintă următoarele valențe:

- permite crearea de conținut interactiv care pune accent pe interacțiune, colaborare, responsabilitate, facilitând aplicarea informațiilor în diferite contexte de învățare;
- flexibilizarea învățării prin reducerea restricțiilor de timp și spațiu;
- conectare la Internet de oriunde și oricând;
- primele informații TIC le poți afla începând cu clasele primare;
- accesarea de biblioteci virtuale care pun la dispoziție informații, date, concepții, teorii, modele comportamentale din diferite domenii ale cunoașterii;
- este încurajată munca în echipă prin cooperare în cadrul platformelor , gândirea colectivă este superioară celei individuale;
- oferă posibilitatea de a învăța pe tot parcursul vieții (conceptul Life-long learning) cu implicații asupra dezvoltării personale a cetățenilor și adaptării la schimbările tehnologice din societate;
- o modalitate de dezvoltare a unei societăți prin integrarea tehnologiei în instruire, protejarea mediului și dezvoltare economică;

TIC s-a implementat și în educație găsimu-și locul în cadrul programelor de învățământ. Învățarea online este posibilă cu ajutorul platformelor care implică elevii prin resurse digitale. S-a dezvoltat învățarea la distanță, informația este la un click distanță, activitățile sunt centrate pe elev, diferențiat în funcție de particularitățile psiho-individuale. Tehnologia este utilizată în toate procesele triadei predare-învățare-evaluare facilitând predarea și învățarea interactivă, pe modele, cu resurse multimedia iar evaluarea poate fi obiectivă, cu rezultate rapide și interpretări privind nivelul de stăpânire a achizițiilor, pentru fiecare elev, pentru fiecare competență vizată.

Între timp, TIC a avansat, s-a modernizat, s-a inovat prin crearea inteligenței artificiale (AI). TIC reprezintă infrastructura iar IA aduce inteligența pentru a face sistemele mai eficiente, ușor de aplicat. IA are un rol important în diferite domenii și anume să prelucreze informații, să rezolve probleme, să ia decizii și să optimizeze procese de lucru, să aducă inovație:

- a) în medicină îl ajută pe medic să ia cele mai bune decizii prin analiza unor radiografii, analize care nu pot fi observate vizual cu ușurință;
- b) în educație: fiecare elev poate să lucreze acasă, în ritm propriu, iar exercițiile pot fi personalizate în funcție de nivelul de învățare a fiecăruia;
- c) în transport: aplicația Google Maps poate oferi informații despre drumuri, iar automobilele pot deveni autonome prin respectarea regulilor de circulație;
- d) în comerțul online, AI face recomandări referitor la prețul, calitatea produselor din magazinele virtuale;
- e) în divertisment: platformele Youtube, Netflix fac recomandări privind filme, videoclipuri în funcție de interesul, dorințele utilizatorilor;
- f) în securitate: AI recunoaște fața oamenilor și poate identifica comportamente frauduloase în timp real;
- g) protecția mediului: AI poate detecta tăieri de păduri, incendii din satelit;

h) asigurări: AI are acces la o multitudine de site-uri și informații foarte repede, de aceea poate fi utilizată cu succes în analiza și despăgubirea corectă a daunelor, identificarea posibilelor comportamente frauduloase;

Din perspectiva elevilor, AI poate să facă următoarele lucruri:

- a) text și idei: elevii pot să caute explicațiile unor termeni, să facă rezumate, să ofere idei pentru proiecte;
- b) imagine și artă: creare de imagini, transformarea unei schițe realizată manual într-una digitală;
- c) cod și matematică: explicarea fiecărei etape de rezolvare a unei probleme de matematică;
- d) audio și video: crearea unor clipuri educaționale, a unor melodii pentru diferite prezentări;

Machine Learning (ML) este o parte din AI în care calculatorul învață informații din exemple, din date, de aceea îi trebuie multe date corecte.

Deep Learning (DL) este o formă avansată de Machine Learning, imită funcționarea creierului uman, spre exemplu ChatGPT, Google Translate, mașini care se conduc singure.

Exemple de AI:

- utilizarea aplicației Google Maps pentru alegerea celui mai scurt, rapid și sigur drum prin analiza datelor primite privind starea drumului, nivelul traficului;
- traducerea automată Google translate în diferite limbi, fiind mai naturale și adaptate contextului prin adoptarea modelelor neuronale, deși înțelegerea diferențelor culturale este dificilă;
- pe baza informațiilor accesate de o persoană pe Youtube, Netflix, Tiktok, AI analizează și recomandă melodii, informații, teme asemănătoare;
- în jocurile pe calculator, AI interpretează personaje, joacă în echipa adversă, realizează strategii adecvate rolului;

AI trebuie să protejeze și să asigure confidențialitatea datelor pe care se bazează. Oamenii nu se pot baza în totalitate pe recomandările AI, deciziile trebuie să fie personale și asumate. Utilizarea în exces a AI poate să aibă efecte asupra gândirii individuale, creative a omului, poate crea dependență.

Cum poți fi creativ cu AI?

1. Dă-mi 5 idei despre cele mai profitabile investiții din România
2. Scrie 4 argumente în favoarea continuării școlii după absolvirea gimnaziului
3. Explică legea lui Arhimede
4. Transformă paragraful scris în limba română în limba engleză
5. Caută greșelile dintr-un referat

În concluzie, tehnologiile digitale permit trecerea de la teorie la acțiune, implicit la efortul elevului de a învăța, profesorul stabilind traiectoria pe care urmează a fi condus acest efort. La nivelul societății accesarea resurselor digitale oferă posibilitatea de a înțelege, prelucra și utiliza informațiile în diferite domenii ale cunoașterii. AI rezolvă repede probleme pentru că are capacitatea de a analiza foarte multe informații în timp scurt. Unele decizii le ia instant spre deosebire de un utilizator simplu care ar avea nevoie de mult timp ca să caute informații pe site-uri, prin cărți. AI poate fi un partener util dar poate da și informații eronate care trebuie verificate. În viitor, locurile de muncă se vor reduce prin utilizarea inteligenței artificiale, iar empatia umană va fi înlocuită de aceste mașinării care pot scăpa de sub controlul omului.

Bibliografie:

Cornel Panait, Violeta Ciucur, George Căruntu, etc.-*Abilitarea curriculară a profesorilor de științe tehnologice în societatea cunoașterii*, Editura Muntenia 2023, Constanța;

JAR-Viitor AI în școală-*Manualul elevului, Abilități Digitale și STEM*;

***www.google.com;

*** Wikipedia (ro.wikipedia.org). *Inteligență artificială*.

CETĂȚEANUL INFORMAT CONSTRUIEȘTE VIITORUL

Jilavu Iulia Mihaela

Școala „Gimnazială Grigore Dimitrie Ghica” Peretu,

Grădinița cu Program Normal Peretu

În societatea contemporană, caracterizată de evoluții rapide în domeniul tehnologic, economic și social, rolul cetățeanului devine din ce în ce mai complex și mai important. Accesul la informație nu mai reprezintă un privilegiu, ci o necesitate fundamentală. În acest context, cetățeanul informat se conturează ca un actor esențial în dezvoltarea unei societăți democratice, echilibrate și prospere. Prin capacitatea de a înțelege, analiza și utiliza informațiile, acesta contribuie activ la construirea viitorului.

Un prim aspect important este legătura dintre informare și funcționarea democrației. Într-un stat democratic, puterea aparține cetățenilor, iar deciziile majore sunt influențate de participarea acestora. Pentru ca această participare să fie una responsabilă, este necesar ca cetățenii să fie bine informați. Cunoașterea programelor politice, a contextului social și a problemelor actuale permite alegerea unor lideri competenți și adoptarea unor decizii corecte. În lipsa informării, cetățenii pot deveni vulnerabili la manipulare și dezinformare, ceea ce poate afecta stabilitatea și progresul societății.

În același timp, informarea contribuie în mod direct la dezvoltarea economică. În era globalizării și a digitalizării, informația reprezintă o resursă valoroasă. Cetățenii care au acces la educație și la surse de informare de calitate sunt mai bine pregătiți să se integreze pe piața muncii. Aceștia pot dobândi competențe noi, se pot adapta schimbărilor și pot valorifica oportunitățile existente. De asemenea, un nivel ridicat de informare stimulează spiritul antreprenorial și inovația, elemente esențiale pentru dezvoltarea economică a unei țări.

Un alt aspect esențial este rolul informării în viața socială și comunitară. Cetățenii informați sunt mai conștienți de drepturile și obligațiile lor, dar și de problemele cu care se confruntă comunitatea din care fac parte. Această conștientizare îi determină să se implice activ în viața socială, fie prin voluntariat, fie prin participarea la inițiative civice sau proiecte locale. Astfel, se consolidează coeziunea socială și se creează un mediu favorabil dezvoltării durabile.

De asemenea, în contextul actual al expansiunii mediului online, informarea corectă devine o provocare. Volumul mare de informații disponibile poate fi atât un avantaj, cât și un risc. Pe de o parte, cetățenii au acces rapid la o varietate de surse, însă pe de altă parte, pot întâlni frecvent informații false sau distorsionate. Fenomenul dezinformării, amplificat de rețelele sociale, poate influența opinii și comportamente. În acest sens, dezvoltarea gândirii critice și a competențelor de educație media este esențială. Cetățeanul informat nu este doar cel care primește informații, ci cel care le analizează, le verifică și le utilizează în mod responsabil.

Educația joacă un rol fundamental în formarea cetățeanului informat. Școala, familia și instituțiile sociale contribuie la dezvoltarea capacității de înțelegere și interpretare a informației. Prin educație, indivizii învață să selecteze surse credibile, să argumenteze și să își formeze opinii proprii. În plus, educația continuă pe tot parcursul vieții devine o necesitate în contextul schimbărilor permanente din societate. Nu trebuie neglijat nici rolul tehnologiei în procesul de informare. Internetul, platformele digitale și rețelele sociale facilitează accesul la informații într-un mod rapid și eficient. Totuși, utilizarea acestora implică și responsabilitate. Cetățenii trebuie să fie conștienți de impactul pe care îl pot avea distribuirea

sau interpretarea greșită a informațiilor. Astfel, responsabilitatea individuală devine un factor cheie în menținerea unui spațiu informațional sănătos.

În concluzie, cetățeanul informat reprezintă fundamentul unei societăți moderne și prospere. Prin informare corectă, educație și implicare activă, fiecare individ poate contribui la dezvoltarea comunității și la construirea unui viitor mai bun. Într-o lume în continuă schimbare, capacitatea de a învăța, de a înțelege și de a acționa responsabil devine esențială. Astfel, viitorul nu este doar un rezultat al deciziilor liderilor, ci și al nivelului de informare și implicare al fiecărui cetățean.

Bibliografie:

Giddens, Anthony, Sociologie, Editura All, București, 2010
Institutul Național de Statistică, Date statistice oficiale, București, 2023
Legea educației naționale nr. 1/2011, Monitorul Oficial, București, 2011
UNESCO, Educație pentru cetățenie globală, Paris, 2015
Manual de Educație civică, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2018

EDUCAȚIA PRIN PROIECTE EUROPENE ȘI CONȘTIENȚIZAREA DREPTURILOR COPILULUI ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR NONFORMALE

prof. dr. Andreia Macarov

Palatul Copiilor Iași

Educația contemporană nu poate fi redusă la transmiterea de cunoștințe în cadrul rigid al lecțiilor tradiționale, ci presupune o abordare complexă, în care experiența directă, participarea activă și reflecția critică devin elemente definitorii ale procesului formativ. În acest sens, activitățile nonformale, desfășurate în instituții precum Palatul Copiilor Iași, oferă un spațiu educațional flexibil și dinamic, în care elevii au posibilitatea de a învăța prin implicare, interacțiune și colaborare. Integrarea proiectelor europene în acest cadru amplifică semnificativ valențele educative, facilitând nu doar dezvoltarea competențelor cheie, ci și interiorizarea valorilor democratice și a principiilor fundamentale privind drepturile copilului.

Participarea la proiecte europene, în special cele derulate prin programul Erasmus+, presupune o schimbare de paradigmă în ceea ce privește învățarea, aceasta fiind orientată spre elev și centrată pe experiență. Elevii nu sunt simpli receptori ai informației, ci devin actori ai propriului proces de formare, implicați în activități care le solicită inițiativa, creativitatea și capacitatea de a lucra în echipă. Prin mobilități internaționale, parteneriate educaționale și schimburi de bune practici, aceștia intră în contact direct cu diversitatea culturală, dezvoltându-și astfel competențele interculturale și capacitatea de adaptare la contexte variate.

În același timp, aceste experiențe contribuie la înțelegerea concretă a valorilor promovate la nivel european, precum respectul pentru demnitatea umană, egalitatea de șanse și protecția drepturilor fundamentale. Astfel, elevii nu doar că află despre aceste principii, ci le experimentează în mod direct, în contexte reale de colaborare și dialog intercultural. Această dimensiune practică a educației este esențială, deoarece, așa cum subliniază literatura de specialitate, valorile democratice nu pot fi asimilate exclusiv prin transmitere teoretică, ci necesită contexte de aplicare și reflecție.

Un element central al acestor activități îl constituie informarea și educarea elevilor cu privire la drepturile copilului, în conformitate cu prevederile Convenției ONU privind drepturile copilului. În cadrul atelierelor, dezbaterilor și proiectelor desfășurate la Palatul Copiilor Iași, aceste drepturi sunt abordate nu doar la nivel conceptual, ci și prin situații concrete, care permit elevilor să le înțeleagă relevanța în

viața cotidiană. Prin jocuri de rol, simulări și activități colaborative, elevii sunt puși în situația de a analiza, interpreta și aplica aceste principii, dezvoltându-și astfel gândirea critică și capacitatea de a lua decizii responsabile.

Caracterul nonformal al acestor activități favorizează, de asemenea, crearea unui climat educațional deschis și flexibil, în care elevii nu mai sunt constrânși de rigiditatea unor structuri formale, ci sunt încurajați să își exprime opiniile în mod liber, argumentat și autentic. Într-un asemenea cadru, comunicarea devine mai naturală, iar relația dintre profesor și elev se reconfigurează într-un parteneriat educațional, bazat pe încredere, dialog și respect reciproc. Elevii nu mai percep actul învățării ca pe o obligație, ci ca pe o experiență în care contribuția lor contează, ceea ce stimulează implicarea activă și asumarea responsabilității pentru propriul parcurs educațional.

Această libertate de exprimare, însă, nu funcționează în mod izolat, ci este strâns legată de dezvoltarea unei responsabilități față de ceilalți, întrucât exprimarea propriilor idei presupune, în egală măsură, capacitatea de a asculta, de a accepta diferențele de opinie și de a construi dialoguri constructive. În cadrul activităților nonformale, elevii sunt puși frecvent în situații de colaborare, în care trebuie să negocieze idei, să ajungă la consens și să gestioneze eventuale conflicte, ceea ce contribuie la formarea unor competențe sociale esențiale pentru viața democratică.

Mai mult decât atât, aceste contexte educaționale oferă oportunitatea de a experimenta, în mod concret, valorile civice despre care, în mod obișnuit, se discută la nivel teoretic. Elevii învață ce înseamnă respectul nu doar ca noțiune abstractă, ci ca practică zilnică, manifestată prin modul în care interacționează cu ceilalți, își susțin punctele de vedere sau își asumă roluri în cadrul grupului. Solidaritatea, la rândul său, nu mai este doar un concept, ci devine o realitate trăită în situații de cooperare și sprijin reciproc. În acest sens, Consiliul Europei evidențiază faptul că educația pentru cetățenie democratică nu poate fi eficientă dacă rămâne la nivel declarativ, ci trebuie să fie construită pe experiențe autentice de participare și implicare. Prin urmare, activitățile nonformale devin un spațiu privilegiat în care elevii pot exercita aceste valori în mod direct, învățând nu doar despre democrație, ci trăind-o în interacțiunile lor cotidiene. Astfel, climatul deschis și participativ specific educației nonformale contribuie la formarea unei conștiințe civice autentice, în care elevii nu doar cunosc principiile democratice, ci le interiorizează și le aplică în mod responsabil, devenind, treptat, cetățeni activi, capabili să contribuie la dezvoltarea unei societăți bazate pe respect, dialog și cooperare.

De asemenea, dimensiunea interculturală a proiectelor europene exercită o influență profundă și durabilă asupra dezvoltării personale a elevilor, întrucât îi expune la contexte de învățare care depășesc granițele culturale familiare și îi provoacă să își reconfigureze propriile reprezentări despre lume. Interacțiunea directă cu tineri proveniți din diferite spații culturale nu se limitează la un simplu schimb de informații, ci devine un proces complex de descoperire reciprocă, în care elevii sunt confrunțați

cu valori, obiceiuri și moduri de gândire diferite de ale lor. În acest cadru, stereotipurile, adesea formate în absența contactului real, sunt treptat deconstruite prin experiențe concrete. Elevii au ocazia să observe că diferențele culturale nu implică superioritate sau inferioritate, ci reflectă diversitatea modurilor în care oamenii își organizează viața și își exprimă identitatea. Astfel, prejudecățile sunt înlocuite cu înțelegere, iar distanța inițială este diminuată prin dialog și cooperare.

Un rol esențial în acest proces îl joacă dezvoltarea empatiei, care nu se reduce la o simplă capacitate de a înțelege emoțiile celorlalți, ci presupune o deschidere autentică către perspectiva acestora. Participând la activități comune, lucrând în echipe internaționale sau împărtășind experiențe personale, elevii învață să se raporteze la ceilalți nu prin prisma diferențelor, ci prin elementele care îi apropie. Această capacitate de a privi dincolo de propriul cadru cultural contribuie la formarea unei gândiri flexibile și la dezvoltarea unei atitudini tolerante. În consecință, diversitatea nu mai este percepută ca o sursă de dificultate sau de separare, ci ca o resursă educativă valoroasă, care îmbogățește procesul de învățare. Elevii descoperă că pot învăța din experiențele altora, că pot compara perspective și că pot construi împreună soluții inovatoare, tocmai datorită diferențelor existente. Această schimbare de perspectivă favorizează nu doar dezvoltarea competențelor interculturale, ci și consolidarea unor relații bazate pe respect, încredere și înțelegere reciprocă.

Literatura de specialitate și recomandările Consiliului Europei subliniază că educația interculturală reprezintă un element esențial în formarea cetățenilor europeni, capabili să trăiască și să colaboreze într-o societate diversă. Prin urmare, proiectele europene nu oferă doar oportunități de mobilitate și schimb de experiență, ci devin veritabile spații de formare a unor identități deschise, în care diversitatea este integrată și valorizată ca parte firească a realității contemporane.

În cadrul Palatului Copiilor Iași, aceste principii sunt valorificate printr-o varietate de activități care îmbină dimensiunea educativă cu cea experiențială. Participarea la festivaluri, ateliere tematice, proiecte de voluntariat sau schimburi internaționale oferă elevilor oportunitatea de a experimenta, în mod direct, valorile despre care învață. Astfel, educația devine un proces viu, ancorat în realitate, care depășește limitele curriculumului formal. Este esențial de luat în considerare faptul că educația prin proiecte europene contribuie la formarea unor cetățeni activi, capabili să se implice în viața comunității și să își asume responsabilități. Prin dezvoltarea competențelor sociale, civice și interculturale, elevii sunt pregătiți să facă față provocărilor unei societăți globale, caracterizate prin diversitate și interdependență.

În concluzie, valorificarea proiectelor europene în cadrul activităților nonformale desfășurate la Palatul Copiilor Iași se conturează ca o direcție strategică de evoluție a actului educațional, adaptată cerințelor unei societăți aflate într-o continuă transformare. Această abordare nu doar completează demersul educației formale, ci îl extinde, oferind elevilor contexte autentice de învățare, în care teoria este dublată de experiență, iar cunoașterea este transformată în competență. Prin diversitatea activităților

proapse și prin deschiderea către spațiul european, elevii sunt implicați în procese educaționale care stimulează inițiativa, creativitatea și capacitatea de adaptare, contribuind astfel la formarea unor personalități autonome și reflexive. În același timp, interacțiunea constantă cu valori și perspective diferite facilitează dezvoltarea unei gândiri critice și a unei atitudini responsabile față de comunitate și societate în ansamblu. Mai mult decât atât, aceste experiențe educaționale contribuie la conturarea unei identități civice mature, în care respectul pentru drepturile fundamentale, deschiderea către dialog și disponibilitatea de implicare devin repere stabile. Astfel, educația prin proiecte europene, integrată în mediul nonformal, devine un instrument eficient de pregătire a tinerilor pentru provocările contemporane, oferindu-le nu doar repere teoretice, ci și capacitatea de a acționa conștient și responsabil. În acest mod, școala și instituțiile educaționale conexe își îndeplinesc rolul esențial de a forma cetățeni capabili să contribuie activ la construirea unei societăți echilibrate, deschise și solidare.

Bibliografie:

Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, 1989

Declarația Universală a Drepturilor Omului, ONU, 1948

Consiliul European, „Educația pentru cetățenie democratică și drepturile omului”

Comisia Europeană, „Erasmus+ Programme Guide”

Ministerul Educației, „Strategia națională pentru educație nonformală”

UNICEF, „Educația pentru drepturile copilului”

UN CETĂȚEAN INFORMAT, O ȘANSĂ ÎN PLUS LA DEZVOLTARE INFORMAȚIA: PILONUL CENTRAL AL DEZVOLTĂRII UMANE ȘI SURSĂ A PUTERII

Picu-Vulpășin Adina,
Grădinița cu Program Prelungit nr. 19/33

Introducere

În contextul secolului al XXI-lea, definit adesea ca „Era Informației”, capacitatea omului de a colecta, procesa și utiliza datele nu mai este doar o abilitate tehnică, ci o condiție esențială a supraviețuirii și evoluției. Informarea nu reprezintă doar acumularea de fapte, ci este motorul care transformă potențialul biologic într-o personalitate complexă, capabilă să modeleze realitatea.

Dezvoltarea multidimensională prin informare

Dezvoltarea umană nu este un proces liniar, ci unul sferic, care se extinde în mai multe direcții simultan. Informarea joacă un rol critic în fiecare dintre acestea:

Dezvoltarea cognitivă: Informația este „combustibilul” creierului. Prin învățare și expunere la idei noi, neuroplasticitatea este stimulată, îmbunătățind memoria, gândirea critică și capacitatea de rezolvare a problemelor.

Dezvoltarea emoțională și psihologică:

Autoinformarea (cunoașterea de sine) și înțelegerea mecanismelor psihologice permit individului să își gestioneze emoțiile. O persoană informată despre sănătatea mintală este mai rezilientă în fața stresului.

Dezvoltarea socială și etică: Informația ne conectează la valorile culturii globale. Înțelegerea contextelor sociale și istorice previne intoleranța și cultivă empatia, transformând individul într-un cetățean responsabil.

Dezvoltarea profesională: Într-o economie bazată pe cunoaștere, competența este direct proporțională cu nivelul de actualizare a informațiilor tehnice și de piață.

Relația dintre informație și putere

Faimoasa maximă a lui Francis Bacon, „*Scientia potentia est*” (Cunoașterea înseamnă putere), rămâne mai relevantă ca niciodată. Relația dintre deținerea informației și dezvoltare se manifestă pe trei niveluri:

Autonomia decizională: Un om informat nu poate fi manipulat ușor. Puterea de a alege în cunoștință de cauză — de la ce alimente consumăm până la ce lideri politici susținem — reprezintă esența libertății individuale.

Avantajul competitiv: În orice domeniu, cel care deține informația cel mai rapid și mai acurat deține controlul. Dezvoltarea economică a unei persoane sau a unei națiuni depinde de viteza cu care transformă informația în inovație.

Puterea de transformare a mediului: Informația oferă instrumentele necesare pentru a modifica mediul înconjurător. Fără informații științifice, progresul tehnologic (și implicit creșterea calității vieții) ar fi imposibil.

Riscurile infodemiilor și importanța filtrării

Dezvoltarea modernă este amenințată nu de lipsa informației, ci de excesul acesteia și de dezinformare. Puterea reală nu mai constă doar în a avea acces la informație, ci în capacitatea de a discerne adevărul de fals. Dezvoltarea intelectuală supremă în prezent este gândirea critică, singura care poate transforma „zgomotul informațional” în cunoaștere utilă.

Concluzii

Informația este coloana vertebrală a dezvoltării umane. Ea transformă curiozitatea în competență și incertitudinea în strategie. Un om bine informat este un om puternic, nu pentru că exercită control asupra altora, ci pentru că exercită un control deplin asupra propriului său drum în viață și asupra modului în care contribuie la progresul societății.

Bibliografie:

Alvin Toffler – *Șocul viitorului și Al treilea val*: Pentru analiza modului în care informația a devenit resursa centrală a societății moderne, înlocuind materia primă sau energia tradițională.

Daniel Goleman – *Inteligența Emoțională*: Pentru înțelegerea modului în care informarea despre propriul interior contribuie la dezvoltarea psihologică.

Yuval Noah Harari – *Sapiens: Scurtă istorie a omenirii*: Pentru perspectiva asupra modului în care capacitatea de a împărtăși informații fictive sau reale a unit colectivități și a generat putere socială.

Abraham Maslow – *Motivație și personalitate*: Privind ierarhia nevoilor, unde nevoia de cunoaștere și înțelegere este esențială pentru auto-actualizare.

Castells, M. – *The Information Age*: O resursă academică despre impactul rețelelor de informație asupra structurilor de putere globală.

UN CETĂȚEAN INFORMAT, O ȘANSĂ ÎN PLUS LA DEZVOLTARE

Ivașc Rebeca Andreea
Grădinița Nr. 283, București

În contextul societății actuale, caracterizată printr-o dezvoltare accelerată a tehnologiei și printr-un volum mare de informații disponibile, rolul cetățeanului informat devine din ce în ce mai important. Informația corectă, accesibilă și bine înțeleasă constituie fundamentul unei societăți sănătoase, capabile să evolueze și să se adapteze schimbărilor. Un cetățean informat nu este doar un beneficiar al informației, ci și un participant activ la viața socială, culturală și economică.

Educația are un rol esențial în formarea acestui tip de cetățean. Încă din primii ani de viață, copilul trebuie să fie sprijinit să își dezvolte curiozitatea, spiritul de observație și capacitatea de a pune întrebări. Grădinița reprezintă primul mediu organizat în care copilul intră în contact cu informații structurate și cu experiențe de învățare variate. Cadrele didactice au responsabilitatea de a crea contexte educaționale care să stimuleze gândirea critică și dorința de cunoaștere

În acest sens, activitățile desfășurate în grădiniță trebuie să fie centrate pe copil, să fie interactive și să valorifice experiențele personale ale acestuia. Prin joc, explorare și comunicare, copiii învață să distingă între informații relevante și irelevante, să își exprime opiniile și să își formeze primele judecăți de valoare. Astfel, se pun bazele unei gândiri autonome și responsabile.

Un alt aspect important în formarea cetățeanului informat îl reprezintă dezvoltarea competențelor de comunicare. Capacitatea de a transmite și de a recepta corect mesajele este esențială pentru integrarea în societate. Copiii trebuie încurajați să comunice liber, să asculte activ și să respecte punctele de vedere ale celorlalți. Aceste abilități contribuie la formarea unor relații sociale sănătoase și la dezvoltarea empatiei.

În era digitală, accesul la informație este facil, însă acest lucru implică și riscuri. De aceea, educația pentru utilizarea responsabilă a surselor de informare devine o necesitate. Chiar dacă la nivel preșcolar utilizarea tehnologiei este limitată, este important ca educația să pună bazele unei atitudini critice față de informație. Ulterior, această atitudine va ajuta individul să selecteze informațiile corecte și să evite dezinformarea.

Implicarea în activități educaționale și proiecte contribuie semnificativ la dezvoltarea cetățeniei active. Participarea la concursuri, proiecte educaționale și evenimente culturale oferă copiilor oportunitatea de a învăța prin experiență și de a înțelege importanța colaborării. În același timp, aceste activități dezvoltă responsabilitatea și respectul față de reguli și față de ceilalți

Familia și mediul educațional trebuie să colaboreze pentru a susține dezvoltarea copilului. Un parteneriat eficient între educatori și părinți contribuie la crearea unui mediu stabil și coerent, în care copilul se poate dezvolta armonios. Prin exemple pozitive și prin sprijin constant, adulții pot ghida copilul în procesul de formare ca viitor cetățean informat.

În concluzie, un cetățean informat reprezintă o resursă valoroasă pentru societate. Prin educație de calitate, prin stimularea gândirii critice și prin promovarea valorilor civice, se creează premisele unei

dezvoltări durabile. Investiția în educație încă din primii ani de viață este esențială pentru formarea unor indivizi capabili să contribuie activ la progresul comunității.

Bibliografie

Cucoș, Constantin, Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2014.

Iucu, Romiță B., Managementul clasei de elevi, Editura Polirom, Iași, 2006.

Neacșu, Ioan, Instruire și învățare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999.

STUDIU DE CAZ

Profesor învățământ primar. Misăilă Constantina

Liceul teoretic Mircea Eliade Galați

PREZENTAREA CAZULUI :

N.S. este elev în clasa I și provine dintr-o familie modestă. Este prietenos dar mai reticent față de ce este nou, destul de retras, timid și lipsit de motivație. Dispune de tot ceea ce este necesar pentru învățare dar și cărți pentru copii de lecturat.

REZULTATELE EVALUĂRII:

Abilitatea	Punctaj	Observații
Noțiuni despre textul tipărit	4/6	Elevul ține corect cartea, se orientează în pagină, înțelege „cuvântul”, „litera”, înțelege majoritatea semnelor de punctuație. Stăpânește noțiunile despre textul tipărit. Nu se orientează ușor în pagina tipărită.
Recunoașterea și reproducerea alfabetului	40/93	Face distincție între litere de tipar mari și litere de tipar mici, nu le recunoaște în totalitate.
Noțiunea de cuvânt	5/12	Nu recunoaște poziția fiecărui cuvânt. Memorează cu dificultate poezia.
Segmentare fonemică	10/12	Segmentează corect 10 din 12 cuvinte.
Recunoașterea cuvintelor	15/20	Intuiește unele cuvinte.
Punctaj total literație emergentă/ nivel de instruire IIC: 74/143		

ANALIZA REZULTATELOR EVALUĂRII INIȚIALE ȘI PLANUL DE INTERVENȚIE:

P.S. stăpânește noțiunile despre textul tipărit, inclusiv majoritatea semnelor de punctuație. Nu se orientează ușor în pagina tipărită. Face distincție între litere de tipar mari și litere de tipar mici, le recunoaște pe majoritatea. Indică și identifică cuvinte. Nu are probleme majore la segmentarea fonetică.

Am decis intervenția pe baza unui plan de intervenție personalizat, cu insistarea pe exerciții care să ajute elevul să citească cuvinte, precum și exerciții de dezvoltare a auzului fonematic.

Obiective:

- să indice cuvinte, separându-le din context, cu ajutorul cartonașelor

- să asocieze cuvinte cu imagini
- să asocieze sunete și litere cu imagini
- să formeze cuvinte din litere separate
- să scrie cuvinte simple
- să pronunțe corect cuvintele

Perioada de implementare a planului și durata estimată în ore:

Intervenția se va realiza o dată pe săptămână, în sesiuni de o jumătate de oră, pe parcursul a 8 săptămâni.

Săpt.	Activități de învățare (individual/ în grup, față-în-față/online)	Materiale necesare	Comentarii/ documentare
1	Citirea împreună (educatoarea citește arătând cartea și ilustrațiile) ABEL (1) – text construit pornind de la cartea citită.	Carte aleasă împreună cu N.S. din Biblioteca cu Scipici, nivel Recipient pentru banca de cuvinte 2 coli de hârtie de flipchart, marker, foarfeci, bandă de lipit Cca 10 cartonașe de cca 3cm*10cm	
2	Citirea împreună ABEL (2) / Scrierea în comun Banca de cuvinte: 2-3 cuvinte noi din textul scris Jocuri cu sunete și litere.	Carte nouă aleasă împreună cu N.S. din Biblioteca cu Scipici, nivel 1 ,2 coli de hârtie de flipchart, marker, foarfeci, bandă de lipit Cca 10 cartonașe de cca 3cm*10cm Alfabetar magnetic sau litere pe cartonașe de cca 3cm*4 cm	
3	Citirea împreună ABEL (3) Banca de cuvinte: 2-3 cuvinte noi; dacă cele vechi nu sunt recunoscute, pe verso se va desena un indiciu .	Carte nouă aleasă împreună cu N.S. din Biblioteca cu Scipici, nivel 1 sau altă carte din biblioteca clasei 2 coli de hârtie de flipchart, marker, foarfeci, bandă de lipit Cca 10 cartonașe de cca 3cm*10cm	
4	Citirea împreună ABEL (4) / Scrierea în comun Banca de cuvinte: 2-3 cuvinte noi Sortează cuvinte: gruparea cuvintelor funcție de structură	Carte nouă aleasă împreună cu N.S. din Biblioteca cu Scipici, nivel 1 sau altă carte din biblioteca clasei 2 coli de hârtie de flipchart, marker, foarfeci, bandă de lipit Cca 10 cartonașe de cca 3cm*10cm	
5	Citirea împreună ABEL (5) Banca de cuvinte: 2-3 cuvinte noi. Dacă cele vechi nu sunt recunoscute, pe verso elevul va desena un indiciu.	Carte nouă aleasă împreună cu N.S. din Biblioteca cu Scipici, nivel 1 sau altă carte din biblioteca clasei 2 coli de hârtie	
6	Citirea împreună: elevul citește împreună cu învățătorul sau cu un voluntar o carte de nivel 1 din Biblioteca cu Scipici (elevul allege cartea pe baza copertei.)	Carte nouă aleasă împreună cu N.S. din Biblioteca cu Scipici, nivel 1 sau altă	

EVALUAREA REZULTATELOR INTERVENȚIEI

În urma comparării rezultatelor de la prima evaluare și cea de-a doua, s-a constatat progresul evident al elevei și s-a decis continuarea intervenției, în ședințe bi-săptămânale, împreună cu alți 2 elevi care necesită intervenție identică.

Bibliografie:

*** Curriculum pentru educație timpurie, Ministerul Educației Naționale, 2019

Breban Silvia, Fulga Mihaela, Gongea Elena, Ruiu Georgeta -, „Metode interactive de grup - ghid metodic”, Editura Arves, 2002;

Glava Adina, Pocol Maria, Tătaru Lenuța Lolica -, „Educație timpurie - ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar”, Editura Paralela 45, Pitești, 2009;

UN CETĂȚEAN INFORMAT

– CHEIA DEZVOLTĂRII ÎNTR-O SOCIETATE DEMOCRATICĂ

Motzca Ana , Grădinița nr 283

Educația democratică nu se limitează la transmiterea unor cunoștințe teoretice despre drepturi și obligații, ci presupune formarea unor competențe esențiale pentru viață: gândirea critică, respectul pentru diversitate, capacitatea de a lua decizii și implicarea activă în comunitate.

Un cetățean informat este un individ care înțelege realitatea din jurul său, analizează informațiile și acționează responsabil. În acest context, educația timpurie joacă un rol decisiv în formarea acestor abilități.

Accesul la informație oferă individului posibilitatea de a lua decizii corecte și asumate , de a participa activ la viața socială și de a dezvolta o gândire critică pentru a înțelege și respecta valorile democratice.

În lipsa unei informări corecte, există riscul manipulării și al adoptării unor comportamente pasive sau dezinteresate față de viața comunității

Educația democratică începe încă din grădiniță, prin activități simple, dar semnificative, cum ar fi: stabilirea regulilor de grup împreună cu copiii, exprimarea liberă a opiniilor, respectarea rândului la discuții și implicarea în luarea deciziilor (ex: alegerea activităților).

Aceste experiențe contribuie la dezvoltarea autonomiei, responsabilității și a respectului reciproc.

Cadrul didactic este un facilitator al învățării democratice. Acesta creează un mediu sigur și deschis, încurajează cooperarea și dialogul, oferă modele de comportament democratic și stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere. Prin metode interactive și participative, educatoarea poate transforma procesul educațional într-o experiență relevantă pentru copii.

Printre exemplele de activități care susțin educația democratică se numără și jocurile de rol („Eu aleg”, „Ce părere ai?”); dezbaterile adaptate vârstei, proiecte tematice (ex: „Comunitatea mea”); activități de voluntariat (ex: colectarea deșeurilor); povești cu mesaj civic și moral.

În mediul educațional preșcolar, diversitatea este o realitate firească: copiii provin din medii diferite, au ritmuri proprii de dezvoltare, interese variate și moduri distincte de exprimare. Valorificarea acestor diferențe reprezintă un pas esențial în formarea unor viitori cetățeni deschiși, empatici și responsabili.

Principiul „Diferiți, dar egali!” poate fi integrat în activitățile zilnice prin promovarea respectului reciproc, a acceptării și a cooperării. Copiii învață, prin experiențe directe, că fiecare persoană este importantă și că opiniile fiecăruia merită ascultate. Astfel, sunt încurajați să își exprime ideile, să colaboreze în grup și să găsească soluții împreună, indiferent de diferențele dintre ei.

Activitățile de grup, jocurile cooperative și discuțiile ghidate despre emoții și relații contribuie la dezvoltarea empatiei și a comportamentelor prosociale. De exemplu, în cadrul jocurilor de rol sau al activităților tematice, copiii pot explora situații în care învață să accepte diversitatea și să ofere sprijin colegilor. De asemenea, poveștile cu mesaj moral și discuțiile pe marginea acestora facilitează înțelegerea conceptelor de corectitudine, egalitate și respect.

Rolul cadrului didactic este esențial în crearea unui climat incluziv, în care fiecare copil se simte valorizat și în siguranță. Prin atitudinea sa, educatoarea modelează comportamentele de acceptare și respect, oferind exemple concrete de interacțiune pozitivă. Astfel, copiii își formează treptat o imagine sănătoasă despre sine și despre ceilalți, învățând că diferențele nu despart, ci îmbogățesc comunitatea.

În concluzie, formarea unui cetățean informat reprezintă o investiție pe termen lung în dezvoltarea societății. **Educația timpurie, prin activități centrate pe copil, joc și experiențe de viață**, trebuie să fie o prioritate încă din primii ani, contribuind la formarea unor indivizi activi, responsabili și implicați.”

Bibliografie:

Bocoș, Mușata, *Instruirea interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, Editura Polirom, Iași, 2013.

Ministerul Educației, *Curriculum pentru educație timpurie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2019.

ÎNVĂȚAREA PRIN JOC A NORMELOR DE COMPORTAMENT MORAL-CIVIC LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Prof.Nechita Andreea-G.P.N.Nr.12

Educația timpurie reprezintă piatra de temelie în formarea personalității umane, iar perioada preșcolară constituie momentul optim pentru modelarea comportamentelor moral-civice. Într-o societate aflată în continuă schimbare, în care adaptabilitatea, responsabilitatea și respectul față de ceilalți devin competențe esențiale, grădinița capătă un rol fundamental în formarea viitorului cetățean informat și activ.

La vârsta preșcolară, copilul nu învață prin constrângere, ci prin experiență directă, emoție și interacțiune. Din această perspectivă, jocul devine nu doar o activitate recreativă, ci un instrument pedagogic complex, prin intermediul căruia copilul își construiește propriul univers de valori. Învățarea prin joc permite internalizarea normelor de comportament moral-civic într-un mod natural, autentic și durabil.

Jocurile de rol se evidențiază ca fiind unele dintre cele mai eficiente strategii educaționale. În cadrul acestora, copilul își asumă identități sociale și reproduce comportamente observate în mediul familial sau comunitar. Astfel, în jocuri precum „De-a familia”, „De-a școala” sau „De-a magazinul”, copiii exersează conduite sociale precum respectarea regulilor, utilizarea unui limbaj adecvat, manifestarea politetii și gestionarea conflictelor. Aceste experiențe ludice contribuie la dezvoltarea empatiei și a capacității de a înțelege perspective diferite.

În completarea acestora, jocurile didactice dirijate oferă cadrul necesar pentru clarificarea și consolidarea normelor de comportament. Activități de tipul „Așa da, așa nu” sau „Ce ai face dacă...?” stimulează gândirea critică și capacitatea de luare a deciziilor. Copiii nu doar identifică comportamentele corecte, ci încep să le argumenteze, făcând primii pași spre formarea unei conștiințe morale.

Un element de originalitate și impact în educația moral-civică îl constituie integrarea activităților creative. Prin desen, pictură, colaj sau dramatizare, copiii își exprimă trăirile și valorile într-o manieră personală. De exemplu, dramatizarea unei povești cu conținut moral nu doar că facilitează înțelegerea mesajului, ci permite copilului să „trăiască” situația, să simtă consecințele și să își formeze propriile concluzii. În acest mod, învățarea devine profundă și semnificativă.

Pentru a ilustra eficiența acestei abordări, putem menționa un exemplu practic din activitatea didactică. În cadrul unei activități tematice intitulată „Prietenii buni”, copiii au fost implicați într-un joc de rol în care trebuiau să rezolve un conflict între două personaje. Inițial, reacțiile au fost impulsive, însă,

prin ghidajul educatoarei și prin reluarea jocului, copiii au identificat soluții bazate pe dialog, cooperare și respect reciproc. Această experiență a demonstrat că, prin repetare și reflecție, comportamentele pozitive pot fi învățate și consolidate.

Rolul cadrului didactic este esențial în acest demers. Educatoarea devine un facilitator al învățării, un model de conduită și un mediator al relațiilor dintre copii. Prin atitudinea sa, prin modul în care gestionează situațiile de conflict și prin feedback-ul oferit, aceasta influențează în mod direct dezvoltarea comportamentului moral-civic. Un climat educațional bazat pe încredere, respect și siguranță emoțională favorizează exprimarea liberă și asumarea responsabilității.

De asemenea, colaborarea cu familia reprezintă un factor determinant în reușita acestui proces. Continuitatea dintre mediul educațional și cel familial asigură stabilitatea valorilor și consolidarea comportamentelor. Părinții devin parteneri activi în educație, contribuind la formarea unui sistem coerent de norme și atitudini.

În contextul actual, în care societatea pune accent pe competențe transversale și pe dezvoltarea armonioasă a individului, educația moral-civică la vârsta preșcolară devine o necesitate. Formarea unor comportamente bazate pe respect, empatie și responsabilitate nu este un proces spontan, ci rezultatul unui demers educațional conștient și bine structurat.

În concluzie, învățarea prin joc a normelor de comportament moral-civic la vârsta preșcolară reprezintă o strategie didactică modernă, eficientă și adaptată nevoilor copilului. Prin valorificarea jocului, a creativității și a experienței directe, grădinița contribuie la formarea unor viitori cetățeni informați, echilibrați și implicați activ în viața comunității.

Bibliografie:

Cucoș, C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2006

Neacșu, I., Instruire și învățare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999

Voiculescu, F., Educația moral-civică, Editura Aramis, București, 2007

FRUMOSUL UMAN – REZULTAT AL ÎNVĂȚĂRII ȘCOLARE INTEGRATE

Prof.înv.primar Pralea Carmen, Școala Gimnazială
Timișești, Structura Dumbrava

Frumusețea umană, omul frumos reprezintă profilul care s-a format din suprapunerea omului care poartă valorile și atitudinile estetice și morale.

Această frumusețe umană trebuie cultivată și formată în școală ea constituind un obiectiv primordial al școlii. Trebuie, așadar, căutată o cale pe care să o urmăm pentru îndeplinirea acestui obiectiv, aceasta reprezentând o grijă pe care toți trebuie să ne-o asumăm.

Așadar, o metodă eficientă ar fi așezarea frumuseții morale la intersecția educației morale cu celelalte discipline: matematica, limba și literatura română, arte vizuale și abilități practice, muzică și mișcare, științe ale naturii, prin conținuturi și competențe specifice și prin contribuția tuturor acestor discipline desfășurate integrat. Dezvoltarea personală și socială trebuie să se realizeze în special în activități integrate, (multi - inter- sau transdisciplinare, în funcție de nivelul la care se produce învățarea).

Predarea integrată presupune reorganizări radicale nu numai în planul organizării conținuturilor, ci mai ales în „ambianța” predării și învățării, ceea ce nu impune nicio modificare la nivel de curriculum.

Cu toate că prin învățarea integrată se înțelege legătura dintre două sisteme primordiale: unitatea științei și procesul de învățare la elev, aici, ne raportăm în mod special la învățarea ca proces, mai mult decât la unitatea științifică.

Predarea integrată reprezintă o cale pentru o mai bună corelare a învățării școlare cu nevoile învățării pentru viață. Această necesitate a apărut nu doar din nevoia formării omului frumos, ci și din nevoia tot mai evidentă în învățământul modern a instruirii integrate.

Abordarea integrată nu separă conținuturile și nici competențele specifice diverselor discipline de învățământ, ci oferă posibilitatea de a se forma, de a învăța în paralel, formându-se astfel frumosul uman, educația pentru valori morale a elevilor.

Astfel, prin activitățile integrate se însușesc și se dezvoltă atitudini de acceptare, de înțelegere și respect față de ceilalți, relaționarea pozitivă față de sine și față de ceilalți, cooperarea cu ceilalți în rezolvarea unor probleme în cadrul grupului, crearea unor relații mai bune la toate nivelurile cu cei din jur, dezvoltarea toleranței și a solidarității față de persoanele aflate în dificultate, manifestarea unui comportament social, activ și responsabil....

Exemple de activități integrate

Încă din primii ani ai copilăriei cei mici învață ce înseamnă a fi prieten, a-ți face și a păstra prieteni, cum să clădești o relație de prietenie, ce înseamnă să dai și să primești, să accepți și să fii acceptat, să sprijini și să fii sprijinit.

Temele despre prietenie sunt întâlnite la majoritatea disciplinelor de învățământ, la toate clasele. Și, dacă cuvântul gospodărește sufletul, textele pot fi un instrument util în abordarea acestei valori fundamentale în educația copiilor.

Arte vizuale și abilități practice

Ghiocei ...cu valori.

Dezvoltare personală

La Dezvoltarea personală vorbim despre prietenie și prieteni. Am pregătit rețeta prieteniei, încercând să găsim acele ingrediente necesare unei relații de prietenie și cantitatea optimă din fiecare. Vorbim despre *modul de preparare* și chiar despre *modul de servire*. Cu alte cuvinte, am încercat să deslușim semnificația conceptului de prietenie prin asocierea acestuia cu anumite valori.

Idea unei rețete se integrează în tematica lecțiilor de comunicare în limba română și matematică și explorarea mediului. La matematică tot prin bucătărie am rezolvat exerciții și probleme.

Brainstorming

Copiii sunt solicitați să spună cuvinte pe care le asociază cu noțiunea de prietenie, valori pe care le consideră necesare funcționării unei relații de prietenie (bunătate, iubire, încredere, comunicare, acceptare, amabilitate, iertare, râsete, sinceritate, bucurie, umor, respect, cinste, adevăr, etc.). Cuvintele au fost scrise în interiorul unei inimi uriașe.

Fiecare elev își creează propria *rețetă* a prieteniei, având libertatea de a alege ingredientele și de a le doza după ponderea pe care ei le-o acordă într-o relație de prietenie. Urmează discuții despre modul de preparare și concluziile.

Bibliografie:

- Andrei, P. (1997). *Filosofia valorii*. Collegium Poliom.
- Antonesei, L. (1966). *Fundamentele culturale ale educației*.
- Bujor, N. M. (1996). *Comorile sufleteste*. Liceum.
- Călin, M. C. (f.a.). *Filosofia educației*. Aramis.
- Călin, M. C. (1979). Normă și normalitate în actul educativ. *Revista de pedagogie*, 2.

UN CETĂȚEAN INFORMAT, O ȘANSĂ ÎN PLUS LA DEZVOLTARE

Prof. educ. timpurie Tereacă Constanța

Școala Gimnazială „Gh. Magheru”, Caracal

Prof. educ. timpurie Bîcă Felicia Ioana

Liceul Tehnologic „C-tin Filipescu”, Caracal

Într-o lume dominată de tehnologie și de fluxuri rapide de informații, cunoașterea și accesul la informație reprezintă o resursă vitală. Un cetățean informat este capabil să înțeleagă mai bine realitatea din jur, să ia decizii corecte și să contribuie activ la dezvoltarea comunității și a țării. Într-o societate democratică, informarea corectă nu este un lux, ci o necesitate fundamentală.

1. Importanța informației:

Accesul la informație este un drept fundamental al omului, consacrat în constituțiile moderne și în documente internaționale precum Declarația Universală a Drepturilor Omului. Informația corectă permite oamenilor să participe conștient la viața publică, să își apere drepturile și să contribuie la progresul social.

Un cetățean bine informat știe să filtreze știrile, să recunoască dezinformarea și să caute adevărul din surse sigure. În contextul actual al „războiului informațional”, cum l-a numit și președintele României, Nicușor Dan, educația și gândirea critică devin arme esențiale împotriva manipulării și a extremismului.

2. Educația – bază pentru o societate informată:

Educația este mijlocul principal prin care cetățenii pot deveni informați și responsabili. În școli, copiii trebuie să învețe nu doar date și teorii, ci și cum să caute, să verifice și să utilizeze informația. O societate care investește în educație creează oameni capabili să gândească liber, să inoveze și să contribuie la dezvoltarea durabilă.

Educația financiară, digitală și civică sunt domenii tot mai importante. De exemplu, în cadrul Forumului Educației Financiare, s-a subliniat că un tânăr informat știe să-și administreze resursele, să investească și să se protejeze de fraude sau de propagandă economică falsă.

3. Tehnologia și societatea informațională:

Trăim în era societății informaționale, în care internetul, tehnologiile digitale și rețelele sociale influențează viața economică și socială. După cum se arată în studiile despre acest concept, dezvoltarea competențelor digitale este crucială pentru a reduce decalajele dintre „conectați” și „neconecțați” — între cei care folosesc informația în mod productiv și cei care rămân izolați.

Însă odată cu tehnologia vine și responsabilitatea: fiecare utilizator trebuie să înțeleagă riscurile legate de confidențialitate, dezinformare sau siguranța datelor personale.

4. Informația, motor al dezvoltării personale și sociale:

Un cetățean informat nu doar că ia decizii mai bune în viața personală, dar contribuie activ și la dezvoltarea comunității sale. Prin participare civică, prin susținerea valorilor democratice și prin implicarea în proiecte economice și sociale, el devine un factor de progres.

La nivel macro, o populație informată favorizează transparența, inovația și competitivitatea economică. Țările cu un grad ridicat de educație și acces liber la informație au, în general, un standard de viață mai bun și instituții mai puternice.

În concluzie, a fi informat înseamnă a fi liber. Un cetățean informat poate să distingă între adevăr și manipulare, să ia decizii conștiente și să-și construiască un viitor mai bun. Informația corectă nu este doar o resursă, ci o putere — una care, folosită responsabil, poate schimba în bine destinele individuale și colective.

De aceea, educația, gândirea critică și accesul liber la informație nu sunt doar condiții pentru progres, ci garanții ale democrației și dezvoltării durabile.

Bibliografie:

Ministerul Educației Naționale al României. (2021). Strategia Națională pentru Incluziunea Socială și Combaterea Sărăciei 2021-2027.

Popescu, I. (2018). Diversitatea culturală în educație. Editura Didactică și Pedagogică. 4. Gheorghe, A. (2017). Interculturalitate și educație: Teorii și practici. Editura Polirom.

UNESCO (2019). Global Education Monitoring Report: Media Literacy in the Digital Age. Retrieved from <https://unesco.org>

EDUCAȚIA PENTRU INFORMARE, TEMELIA FORMĂRII UNUI CETĂȚEAN RESPONSABIL

Sgubea Luminița,

Colegiul Național "David Prodan" Cugir

Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, în care informația circulă cu o viteză fără precedent, capacitatea de a selecta, înțelege și utiliza corect datele devine o competență esențială pentru orice cetățean. A fi informat nu mai reprezintă doar un avantaj, ci o condiție fundamentală pentru dezvoltarea personală, profesională și comunitară. Educația, în toate formele ei, are rolul de a transforma informația în cunoaștere, iar cunoașterea în responsabilitate. De aceea, formarea unui cetățean informat începe încă din școală, acolo unde elevii învață nu doar conținuturi, ci și valori, atitudini și comportamente care îi vor însoți întreaga viață.

Un cetățean informat este o persoană capabilă să înțeleagă lumea în care trăiește, să analizeze critic situațiile, să ia decizii în cunoștință de cauză și să participe activ la viața comunității. În lipsa informării corecte, omul devine vulnerabil în fața manipulării, a dezinformării și a presiunilor sociale. De aceea, școala are misiunea de a-i învăța pe elevi să caute informații din surse sigure, să le verifice, să le compare și să le folosească în mod responsabil. Într-o epocă în care tehnologia oferă acces nelimitat la date, educația trebuie să ofere și instrumentele necesare pentru filtrarea lor.

În formarea unui cetățean informat, un rol important îl are și educația moral-religioasă. Aceasta nu se limitează la transmiterea unor cunoștințe despre credință, ci cultivă valori precum adevărul, respectul, responsabilitatea și discernământul. Un elev care învață să prețuiască adevărul va căuta întotdeauna informații corecte și va evita răspândirea celor false. Un elev care înțelege importanța respectului va folosi informația pentru a construi, nu pentru a răni. Iar un elev care își dezvoltă discernământul va ști să aleagă între bine și rău, între util și inutil, între autentic și superficial.

În acest proces, rolul profesorului devine esențial. El nu este doar un transmitător de informații, ci un model de conduită, un reper moral și un ghid în formarea discernământului. Elevii învață nu doar din ceea ce li se predă, ci mai ales din ceea ce văd: modul în care profesorul argumentează, felul în care ascultă, cum respectă opiniile diferite și cum își asumă responsabilitatea pentru propriile afirmații. Astfel, informarea devine un act educativ complet, în care cunoașterea se împletește cu valorile. Un copil care vede în fața lui un adult echilibrat, atent și corect va înțelege că informația trebuie folosită cu grijă și cu respect față de ceilalți. În acest fel, educația moral-religioasă și cea intelectuală se completează reciproc, formând un cetățean capabil să gândească limpede și să acționeze responsabil.

Dezvoltarea competențelor de informare nu se realizează doar prin lecții teoretice, ci și prin activități practice. Proiectele, dezbaterile, cercetările, activitățile interdisciplinare îi ajută pe elevi să descopere singuri informațiile, să le analizeze și să le prezinte într-o formă coerentă. În acest fel, ei devin participanți activi la propria formare, nu doar receptori pasivi. De exemplu, atunci când elevii investighează un subiect de interes local – tradiții, probleme de mediu, istoria comunității – ei învață să caute surse, să compare date, să tragă concluzii și să formuleze opinii argumentate. Astfel, informarea devine un proces viu, ancorat în realitatea lor.

Un alt aspect important este educația pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei. Internetul oferă oportunități extraordinare, dar și riscuri majore. Elevii trebuie să învețe să navigheze în mediul online cu prudență, să recunoască informațiile false, să evite expunerea excesivă și să respecte regulile de siguranță digitală. Un cetățean informat este și un cetățean protejat, care știe să folosească tehnologia în beneficiul său, nu în detrimentul său. În acest sens, profesorii au un rol esențial: ei devin ghizi în lumea digitală, ajutându-i pe elevi să înțeleagă atât potențialul, cât și limitele acesteia.

Informarea corectă contribuie și la dezvoltarea spiritului civic. Un cetățean informat este un cetățean implicat, care înțelege importanța regulilor, a drepturilor și a responsabilităților. El știe că dezvoltarea comunității depinde de participarea fiecăruia și că deciziile luate în societate au consecințe asupra tuturor. De aceea, educația civică, socială și religioasă trebuie să meargă mână în mână, oferind elevilor o perspectivă completă asupra lumii în care trăiesc. Un elev care înțelege valorile comunității sale va deveni un adult capabil să contribuie la binele comun.

În plus, un cetățean informat este un cetățean deschis spre dezvoltare personală. El caută mereu să învețe lucruri noi, să se perfecționeze, să se adapteze la schimbări. Într-o lume în care profesiile se transformă rapid, iar competențele cerute pe piața muncii se diversifică, dorința de a învăța continuu devine o condiție esențială pentru succes. Școala trebuie să cultive această dorință, să îi învețe pe elevi că învățarea nu se oprește niciodată și că fiecare informație nouă este o șansă în plus la dezvoltare.

În contextul societății actuale, în care informația circulă rapid și influențează aproape fiecare aspect al vieții, devine tot mai clar că formarea unui cetățean informat nu este doar responsabilitatea școlii, ci un proces complex care implică întreaga comunitate. Elevii trebuie încurajați să caute răspunsuri, să pună întrebări și să își dezvolte capacitatea de a analiza critic ceea ce află. Prin activități educative variate – proiecte, dezbateri, întâlniri cu specialiști sau vizite tematice – copiii descoperă că informarea nu este o obligație, ci o oportunitate de a înțelege mai bine lumea.

Totodată, este esențial ca elevii să învețe să folosească tehnologia în mod responsabil. Accesul la internet poate fi o resursă extraordinară, dar și o sursă de confuzie dacă nu este gestionat corect. De aceea, educația pentru informare trebuie să includă și formarea unor deprinderi de selecție, verificare și filtrare a datelor. Un copil care învață să distingă între informația corectă și cea înșelătoare va deveni un adult capabil să ia decizii echilibrate.

În același timp, informarea corectă contribuie la dezvoltarea empatiei și a spiritului civic. Când elevii înțeleg realitățile din jurul lor, devin mai sensibili la nevoile celorlalți și mai dispuși să se implice. Astfel, informarea nu rămâne doar un proces intelectual, ci devine o formă de responsabilitate față de comunitate. Un cetățean informat este un cetățean activ, capabil să contribuie la binele comun și să participe conștient la viața socială.

Astfel, informarea corectă contribuie la formarea unor relații sănătoase între oameni. Atunci când elevii înțeleg diversitatea, când află despre tradițiile, culturile și valorile altor comunități, ei devin mai toleranți, mai empatici și mai deschiși. Informarea nu înseamnă doar acumulare de date, ci și deschidere spre lume, spre oameni, spre dialog. Un cetățean informat este un cetățean care respectă diferențele și contribuie la construirea unei societăți armonioase.

De asemenea, este important ca elevii să fie implicați în activități care îi conectează direct cu realitatea comunității lor. Proiectele locale, parteneriatele cu instituții culturale, campaniile de informare sau activitățile de voluntariat îi ajută să înțeleagă că informarea nu este un exercițiu abstract, ci o necesitate practică. Atunci când un copil participă la o acțiune de protejare a mediului, la o activitate caritabilă sau la un proiect cultural, el descoperă că informația poate schimba vieți și poate îmbunătăți

lumea din jur. Astfel, informarea devine un instrument de implicare socială, iar elevii învață că fiecare gest contribuie la construirea unei comunități mai unite și mai responsabile.

În concluzie, informarea este una dintre cele mai importante resurse ale omului modern. Ea îi oferă puterea de a înțelege, de a decide, de a acționa și de a se dezvolta. Școala, familia și comunitatea trebuie să colaboreze pentru a forma cetățeni informați, responsabili și implicați. Fiecare copil care învață să caute adevărul, să gândească critic și să folosească informația în mod responsabil devine o șansă în plus pentru viitorul societății. Iar educația, în toate formele ei, rămâne cheia care deschide drumul spre această dezvoltare.

INFORMAREA

– CHEIA PROGRESULUI ÎNTR-O SOCIETATE MODERNĂ

Smădu Georgeta Daniela
Smădu Albert Nicolae
Liceul Tehnologic Petre Ionescu Muscel

În epoca actuală, dominată de tehnologie și de un volum impresionant de informații, capacitatea de a accesa, înțelege și utiliza informația a devenit una dintre cele mai importante competențe ale individului. Un cetățean informat nu este doar un beneficiar pasiv al progresului, ci un actor activ în procesul de dezvoltare socială, economică și culturală. Astfel, informarea corectă și constantă reprezintă un factor esențial care oferă individului o șansă în plus la dezvoltare și adaptare într-o lume aflată într-o continuă schimbare.

În primul rând, informarea stă la baza formării unei gândiri critice. În lipsa accesului la informații corecte și diversificate, individul riscă să devină ușor influențabil și să adopte opinii fără a le analiza în profunzime. Un cetățean informat este capabil să compare surse, să identifice informațiile false și să își construiască propriile opinii pe baza unor argumente solide. În acest sens, educația joacă un rol fundamental, deoarece nu oferă doar cunoștințe, ci și instrumentele necesare pentru a le interpreta corect. Gândirea critică devine astfel un scut împotriva manipulării și un element definitoriu al unei societăți sănătoase.

În al doilea rând, informarea contribuie la luarea unor decizii responsabile în viața de zi cu zi. Fie că este vorba despre alegerea unei cariere, despre gestionarea resurselor financiare sau despre adoptarea unui stil de viață sănătos, informația corectă permite individului să evalueze opțiunile și să aleagă în mod conștient. De exemplu, o persoană bine informată în domeniul sănătății va ști să prevină anumite afecțiuni și să adopte comportamente benefice. În același mod, informarea economică ajută la administrarea eficientă a bugetului personal, evitând deciziile impulsive sau riscante.

Un alt aspect esențial este rolul cetățeanului informat în consolidarea democrației. O societate democratică funcționează eficient doar atunci când membrii săi sunt implicați și conștienți de drepturile și responsabilitățile lor. Participarea la vot, implicarea în activități civice sau exprimarea opiniilor în mod argumentat sunt posibile doar în condițiile unei bune informări. Un cetățean informat poate evalua programele politice, poate identifica promisiunile nerealiste și poate contribui la alegerea unor lideri competenți. În acest fel, informarea devine un instrument al responsabilității civice și al progresului social.

De asemenea, informarea are un impact direct asupra dezvoltării economice. Într-o economie bazată pe cunoaștere, succesul profesional depinde în mare măsură de nivelul de informare și de capacitatea de adaptare la schimbare. Tehnologia evoluează rapid, iar cerințele pieței muncii se modifică constant. Cetățenii care investesc în educația continuă și care își actualizează permanent cunoștințele au mai multe șanse de a se integra și de a evolua profesional. În plus, aceștia pot contribui la inovare și la dezvoltarea unor idei noi, care să susțină progresul economic al societății.

Informarea joacă, totodată, un rol important în dezvoltarea personală și culturală. Prin accesul la cărți, articole, documentare sau platforme educaționale, individul își poate lărgi orizonturile și își poate dezvolta personalitatea. Cunoașterea diferitelor culturi, tradiții și perspective contribuie la formarea unei mentalități deschise și tolerante. Astfel, cetățeanul informat devine mai empatic și mai capabil să interacționeze armonios cu cei din jur, contribuind la coeziunea socială.

Cu toate acestea, societatea informațională aduce și provocări. Una dintre cele mai mari probleme este reprezentată de dezinformare și de răspândirea rapidă a informațiilor false. Rețelele de socializare și mediul online pot deveni surse de manipulare, dacă informațiile nu sunt verificate.

Din acest motiv, este esențial ca fiecare individ să dezvolte competențe de selecție a informațiilor și să apeleze la surse credibile. Educația media devine, astfel, o necesitate, ajutând cetățenii să distingă între informațiile reale și cele distorsionate.

În concluzie, informarea reprezintă un pilon fundamental al dezvoltării individuale și colective. Un cetățean informat este mai pregătit să facă față provocărilor, mai implicat în viața societății și mai capabil să contribuie la progresul acesteia. Într-o lume în continuă schimbare, accesul la informație și capacitatea de a o utiliza eficient nu mai sunt opționale, ci indispensabile. Prin urmare, promovarea educației și a informării corecte trebuie să devină o prioritate pentru orice societate care își dorește un viitor prosper.

Bibliografie:

Bădescu, Ilie, *Sociologia dezvoltării*, Editura Mica Valahie, București, 2004

Drucker, Peter F., *Societatea post-capitalistă*, Editura Image, București, 1999

Toffler, Alvin, *Al treilea val*, Editura Politică, București, 1983

Ungureanu, Mihai, *Educație și societate*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2001

DE LA CURIOSITATE LA CUNOAȘTERE: BAZELE CETĂȚEANULUI INFORMAT ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. educație timpurie: Soficaru Georgiana Diana

Școala Gimnazială Nr.1 Gruiu-Grădinița Nr.2 Lipia

Grădinița oferă copiilor preșcolari condițiile necesare unei dezvoltări normale, permițând fiecăruia să-și urmeze drumul său personal de creștere și dezvoltare. Totodată, oferă suport pentru valorificarea potențialului psihic și fizic al fiecărui copil, pentru dezvoltarea capacității sale de a intra în relație cu alți copii și adulți, sprijină copilul în interacțiunea cu mediul, favorizează descoperirea propriei identități și îi formează o imagine de sine pozitivă.

Formarea unui cetățean informat începe în grădiniță prin transformarea curiozității naturale în cunoaștere activă, cultivând gândirea critică, spiritul de observație și responsabilitatea socială. Prin joc, proiecte tematice și alegeri libere, preșcolarii învață să pună întrebări, să colaboreze și să înțeleagă regulile comunității.

Stimularea curiozității copilului este una dintre cele mai importante modalități prin care îl puteți ajuta să devină interesat să învețe pe tot parcursul vieții. Un copil curios caută mereu în mod activ răspunsuri, iar această curiozitate îi determină să descopere misterele vieții, să-și rezolve problemele și să devină adulți fericiți. Curiozitatea îi face pe copii să devină mult mai receptivi și capabili să înțeleagă ușor noi concepte și fenomene. Astfel, curiozitatea sporește potențialul copilului de a învăța.

Curiozitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea mentală și intelectuală a copiilor. Inteligența unui copil conduce la o explorare valoroasă, iar explorarea este cheia învățării.

Pe de altă parte, suprimarea curiozității poate avea un impact negativ asupra dezvoltării timpurii a copilului.

Pregătirea copiilor pentru a deveni „cetățeni eficienți” într-o societate democratică presupune dobândirea de către aceștia a unor abilități cognitive, formarea și exprimarea unor opinii proprii, dezvoltarea capacității de argumentare logică a unor idei. A-i învăța pe copii să gândească critic înseamnă a-i învăța să gândească democratic; înseamnă a le dezvolta gândirea, care-i va face pe copii să găsească soluții multiple la situațiile multiple în care se vor găsi, la un moment dat, în viață.

Pentru a ajunge un om liber, responsabil, care să poată să gândească, să reflecteze, copilul, de mic, trebuie educat în spiritul marilor valori ale civilizației umane, împotriva violenței și a intoleranței de toate felurile. Educația vârștelor mici este considerată temelia personalității fiecărui individ, de aceea educația trebuie să răspundă în primul rând nevoilor individuale și să realizeze echilibrul între acestea și dezvoltarea democratică a societății.

Conform teoriei dezvoltării cognitive formulate de Jean Piaget, copilul nu este un simplu receptor de informații, ci un participant activ în procesul de învățare, construindu-și cunoștințele prin interacțiunea directă cu mediul. În această etapă, explorarea, jocul și experiențele concrete sunt esențiale pentru dezvoltarea gândirii. Astfel, educația timpurie are rolul de a crea contexte variate de învățare, în care copilul să observe, să experimenteze și să descopere, punând bazele unui comportament informat și autonom.

În concluzie, educația timpurie reprezintă punctul de plecare în formarea unui cetățean informat și responsabil, având un impact semnificativ asupra dezvoltării ulterioare a individului. Prin stimularea curiozității, dezvoltarea gândirii critice și formarea comportamentelor sociale, grădinița contribuie la construirea unor persoane capabile să înțeleagă realitatea, să ia decizii corecte și să se implice activ în viața comunității. Astfel, un cetățean informat dobândește nu doar cunoștințe, ci și o șansă reală la dezvoltare personală și socială, devenind un factor esențial al progresului unei societăți moderne.

Bibliografie:

Jerome S. Bruner, *Procesul educației intelectuale*, Editura Științifică, București, 1970.

Jean Piaget, *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970.

John Dewey, *Democrație și educație*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972.

UN CETĂȚEAN INFORMAT O ȘANSĂ ÎN PLUS LA DEZVOLTARE

Prof. Înv. Primar Vesici Viorica
Liceul Tehnologic „Sfântul Nicolae” Deta, Timiș

În societatea contemporană, caracterizată printr-un ritm accelerat al schimbărilor și printr-un volum impresionant de informații, rolul cetățeanului informat devine esențial pentru dezvoltarea personală și colectivă. Accesul la informație nu mai reprezintă un privilegiu, ci o necesitate fundamentală, iar modul în care aceasta este selectată, înțeleasă și utilizată influențează în mod direct calitatea vieții și progresul unei comunități.

Un cetățean informat este acela care își cunoaște drepturile și obligațiile, care înțelege mecanismele sociale și politice și care participă activ la viața comunității. Acesta este capabil să ia decizii responsabile, bazate pe argumente și informații verificate, nu pe zvonuri sau influențe emoționale. În acest sens, educația joacă un rol central, deoarece contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a capacității de analiză.

În era digitală, informația este accesibilă instantaneu, însă nu întotdeauna corectă. Răspândirea fenomenului de dezinformare reprezintă o provocare majoră, iar cetățeanul trebuie să fie pregătit să identifice sursele credibile și să distingă între adevăr și manipulare. Competențele digitale și media devin, astfel, indispensabile, fiind necesare pentru filtrarea și interpretarea corectă a informațiilor.

Pe lângă dimensiunea cognitivă, cetățeanul informat manifestă și o atitudine activă în societate. Implicarea civică, participarea la procesele democratice, respectarea valorilor și normelor sociale contribuie la dezvoltarea unei societăți echilibrate și responsabile. Un individ bine informat nu rămâne indiferent, ci se implică, contribuie și susține inițiativele care aduc beneficii comunității.

Educația formală are responsabilitatea de a forma astfel de cetățeni. Prin activități didactice moderne, centrate pe elev, prin utilizarea tehnologiei și prin promovarea învățării active, școala devine un spațiu al formării competențelor necesare secolului XXI. Profesorii au rolul de ghizi ai informației, orientând elevii către surse sigure și dezvoltându-le capacitatea de a gândi independent.

Familia completează acest proces educativ, având un impact semnificativ asupra formării valorilor și atitudinilor. Prin exemplul personal și prin sprijinul acordat copiilor, părinții contribuie la dezvoltarea interesului pentru cunoaștere și responsabilitate.

Un cetățean informat este mai bine pregătit pentru integrarea profesională și pentru adaptarea la schimbările economice și sociale. Într-o lume globalizată, capacitatea de a învăța continuu și de a utiliza informația în mod eficient reprezintă un avantaj competitiv important.

În plus, informarea corectă contribuie la prevenirea conflictelor, la promovarea toleranței și la dezvoltarea unei societăți bazate pe respect și colaborare. Cetățenii informați sunt mai deschiși către dialog și mai implicați în rezolvarea problemelor comune.

În concluzie, un cetățean informat reprezintă un pilon al dezvoltării durabile. Prin educație, responsabilitate și implicare activă, acesta contribuie la construirea unei societăți moderne, echilibrate și prospere. Investiția în educație și în accesul la informații de calitate este, de fapt, o investiție în viitor.

Bibliografie::

Cucoș, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2014.

Iucu, Romiță – Managementul clasei de elevi, Editura Polirom, Iași, 2006.

Cerghit, Ioan – Sisteme de instruire alternative, Editura Polirom, Iași, 2008.

ROLUL ȘCOLII PRIMARE

ÎN FORMAREA CETĂȚEANULUI INFORMAT

Prof.inv.primar Calotescu Mirela
Școala Gimnazială Jupânești

În societatea contemporană, caracterizată printr-un flux continuu de informații și schimbări rapide, rolul cetățeanului informat devine esențial în procesul de dezvoltare individuală și colectivă. Accesul la informație nu mai reprezintă un privilegiu, ci o necesitate, iar capacitatea de a selecta, analiza și utiliza informațiile corecte contribuie decisiv la progresul unei comunități. Un cetățean informat este, înainte de toate, o persoană conștientă de drepturile și responsabilitățile sale. El înțelege mecanismele sociale, economice și politice care îi influențează viața și poate lua decizii în cunoștință de cauză. În acest sens, informarea corectă nu se limitează doar la acumularea de date, ci presupune dezvoltarea gândirii critice și a discernământului. Într-o lume în care dezinformarea și manipularea pot apărea cu ușurință, educația devine un instrument fundamental pentru formarea unor cetățeni activi și responsabili.

Școala are un rol esențial în acest proces. Încă din primii ani de educație, elevii trebuie învățați nu doar să citească și să scrie, ci și să înțeleagă sensul informațiilor cu care intră în contact. Ca învățător, contribuția la formarea unor viitori cetățeni informați este deosebit de importantă. Prin activități adaptate vârstei, elevii pot fi încurajați să pună întrebări, să caute răspunsuri și să își exprime opiniile. Astfel, se pun bazele unei atitudini proactive față de învățare și informare.

Un alt aspect important este accesul la surse variate de informare. Tehnologia modernă oferă oportunități multiple: internetul, platformele educaționale, bibliotecile digitale. Totuși, utilizarea acestora trebuie ghidată și supravegheată, mai ales în cazul copiilor. Nu orice informație este corectă sau utilă, iar filtrarea acesteia reprezintă o abilitate care trebuie cultivată în timp. În acest context, cadrele didactice și părinții au responsabilitatea de a orienta elevii către surse sigure și relevante.

La nivel social, un cetățean informat contribuie la dezvoltarea comunității din care face parte. El participă activ la viața civică, își exprimă opiniile în mod argumentat și respectă valorile democratice. Informarea corectă favorizează implicarea în activități comunitare, voluntariat și inițiative locale, toate acestea conducând la consolidarea unui mediu social sănătos.

De asemenea, dezvoltarea economică este strâns legată de nivelul de informare al cetățenilor. Oamenii bine informați pot lua decizii mai bune în ceea ce privește educația, cariera și gestionarea resurselor financiare. Ei sunt mai adaptați cerințelor pieței muncii și mai deschiși către învățarea continuă. Într-o economie bazată pe cunoaștere, informația devine o resursă valoroasă, iar capacitatea de a o utiliza eficient reprezintă un avantaj competitiv.

Nu în ultimul rând, cetățeanul informat contribuie la propria dezvoltare personală. Accesul la informații din diverse domenii stimulează curiozitatea, creativitatea și dorința de autoperfecționare. Înțelegerea lumii înconjurătoare ajută la formarea unei identități solide și la adoptarea unor valori autentice.

În concluzie, un cetățean informat reprezintă o resursă esențială pentru dezvoltarea unei societăți moderne și echilibrate. Educația, accesul la informație și formarea gândirii critice sunt pilonii care susțin acest ideal. Rolul școlii și al cadrelor didactice este fundamental în acest demers, deoarece prin educație

se modelează generațiile viitoare. Investind în formarea unor cetățeni informați, investim, de fapt, în viitorul societății.

În învățământul primar, formarea unui cetățean informat începe prin activități simple, dar bine structurate, care îi ajută pe elevi să înțeleagă și să utilizeze informația. Astfel, în cadrul orelor de Comunicare în limba română, elevii pot fi implicați în exerciții de identificare a ideilor principale dintr-un text sau de diferențiere între informații reale și imaginare. De exemplu, după lectura unei povești, elevii pot răspunde la întrebări precum „Ce s-a întâmplat cu adevărat?” sau „Ce crezi că este doar o invenție?”, dezvoltându-și astfel gândirea critică.

În cadrul disciplinei „Dezvoltare personală”, pot fi organizate activități de tip joc de rol, în care elevii simulează situații din viața reală: cumpărături, solicitarea de informații sau luarea unor decizii simple. Aceste exerciții contribuie la formarea unor comportamente responsabile și la înțelegerea importanței informării corecte.

Utilizarea tehnologiei reprezintă un alt instrument eficient. De exemplu, elevii pot participa la lecții interactive folosind materiale video educative sau prezentări digitale. După vizionare, aceștia pot discuta conținutul, fiind încurajați să își exprime opinia și să pună întrebări. Astfel, nu doar că primesc informații, dar învață să le analizeze și să le înțeleagă.

Un exemplu de bună practică este realizarea unor mini-proiecte tematice. De pildă, elevii pot lucra în echipe pentru a realiza afișe sau prezentări despre teme precum „Reguli de circulație”, „Protejarea mediului” sau „Alimentația sănătoasă”. În cadrul acestor activități, elevii caută informații (cu sprijinul cadrului didactic), le selectează și le prezintă colegilor, dezvoltându-și atât competențele de informare, cât și pe cele de comunicare.

De asemenea, colaborarea cu familia are un rol important. Elevii pot primi sarcini simple, precum discutarea unei știri pozitive cu părinții sau identificarea unor reguli din comunitate. Aceste activități consolidează legătura dintre școală și mediul familial și contribuie la formarea unor obiceiuri sănătoase de informare.

Evaluarea acestor competențe se poate realiza prin metode alternative, precum portofoliul elevului sau observarea sistematică. Astfel, cadrul didactic poate urmări progresul fiecărui elev în ceea ce privește capacitatea de a înțelege și utiliza informația.

În concluzie, învățământul primar are un rol fundamental în formarea cetățeanului informat. Prin activități practice, adaptate vârstei, elevii învață nu doar să acumuleze informații, ci și să le înțeleagă și să le aplice. Astfel, se creează baza unei dezvoltări armonioase și a unei integrări active în societate.

UN CETĂȚEAN INFORMAT, O ȘANSĂ ÎN PLUS LA DEZVOLTARE-REPERE INFORMATIVE,TEORETICE

Prof.inv.primar Colgiu Florentina

Liceul Tehnologic Vernești-Buzău

Un cetățean informat trebuie să dețină capacități clare de accesare, căutare și stocare a informațiilor. El trebuie să poată accesa informații din surse variate și să le utilizeze în mod responsabil.

Cetățeanul trebuie să fie capabil să folosească diferite canale media pentru informare, documentare și recreere, ținând cont de specificul fiecăruia. El trebuie să cunoască metode de cercetare a informației și să folosească motoare de căutare avansate, tehnici de lectură, ascultare și vizionare. De asemenea, trebuie să identifice surse de încredere și să selecteze doar conținuturile potrivite pentru nivelul său de înțelegere. Este important să înțeleagă restricțiile unor canale media și să aprecieze diversitatea surselor de informare.

Atunci când caută informații, cetățeanul trebuie să navigheze eficient în mediul informațional, folosind instrumente specifice și protecție împotriva mesajelor nedorite. El trebuie să utilizeze surse multiple de documentare și să gestioneze surplusul informațional prin tehnici adecvate. Este necesar să își dezvolte strategii proprii de căutare și să știe unde poate găsi informațiile necesare, fie în manuale, cărți, resurse digitale sau alte forme media. De asemenea, trebuie să identifice sursele primare și să verifice veridicitatea informațiilor, făcând diferența între știință și pseudoștiință.

Stocarea și organizarea informațiilor presupune conștientizarea nevoii de organizare sistematică. Cetățeanul trebuie să stocheze conținuturile relevante pe echipamente personale și să își creeze portofolii sau biblioteci digitale. El trebuie să cunoască modalități de arhivare, ierarhizare și indexare a informației. De asemenea, trebuie să dezvolte instrumente de gestionare a datelor, de notare, sinteză și clasificare.

În dezvoltarea nevoilor personale de informare și socializare, cetățeanul trebuie să își stabilească propriul necesar de informații și să elaboreze planuri de dezvoltare. El trebuie să distingă între diferite tipuri de mesaje și să le utilizeze adecvat în funcție de context. Este important să folosească o pluralitate de surse pentru a-și extinde nivelul de cunoaștere.

Cetățenii trebuie să cunoască diversitatea canalelor media, formele de comunicare și tipurile de limbaje. Ei trebuie să înțeleagă produsele media ca suporturi de comunicare și divertisment și să identifice caracteristicile lor specifice. De asemenea, trebuie să cunoască istoria dezvoltării mass-media și modul de transmitere a mesajelor. Este necesar să înțeleagă circuitul informației și procesul de producere și recepționare a mesajelor.

Cetățenii trebuie să analizeze produsele media pentru a înțelege modul în care sunt construite și semnificațiile transmise. Ei trebuie să înțeleagă relația dintre mass-media, tehnologie și public și să

cunoască elemente de bază ale cadrului legal și instituțional. Este important să recunoască rolul mass-media în societate și să dezvolte o perspectivă echilibrată asupra conținuturilor media.

Cetățenii trebuie să folosească instrumente de cercetare a mesajelor pentru a verifica validitatea și credibilitatea informațiilor. Ei trebuie să înțeleagă efectele mesajelor media și să utilizeze criterii de evaluare pentru selectarea acestora. De asemenea, trebuie să identifice stereotipurile, prejudecățile și reprezentările șablonate. Este necesar să recunoască informațiile false și pozițiile tendențioase și să identifice tehnicile de manipulare. Ei trebuie să își construiască propriile alternative la mesajele primite și să investigheze experiențele media personale și ale altor persoane. În final, trebuie să analizeze relația dintre mass-media și societate și influențele politice, economice și comerciale asupra instituțiilor media.

Bibliografie:

Anca Nedelcu -Profilul-de-competente-ale-cetateanului-educat-media-Buc.2020

UN NOU ÎNCEPUT: LIBERTATEA SI ALEGERILE MELE

Centrul Scolar de Educatie Incluzivă Brăila
Scoala Gimnazială Specială Tichilești penitenciar
Prof.Moraru Cristina Elena

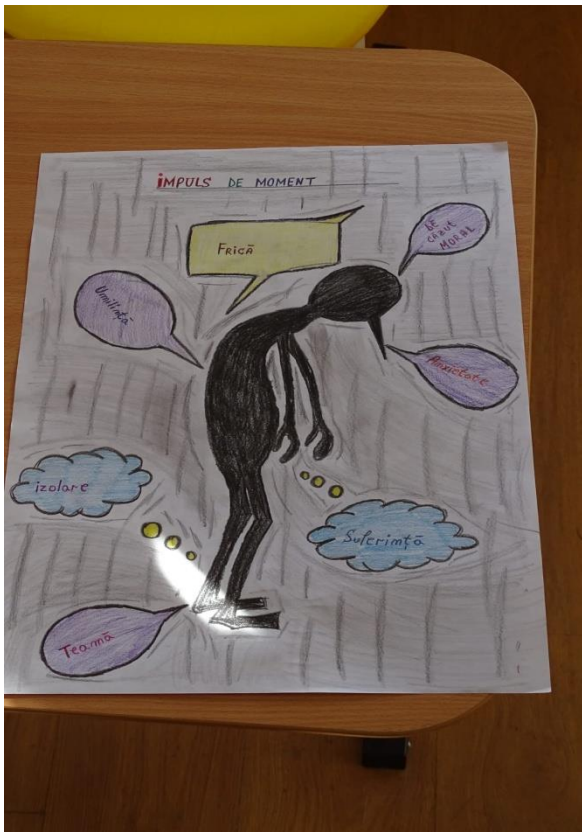
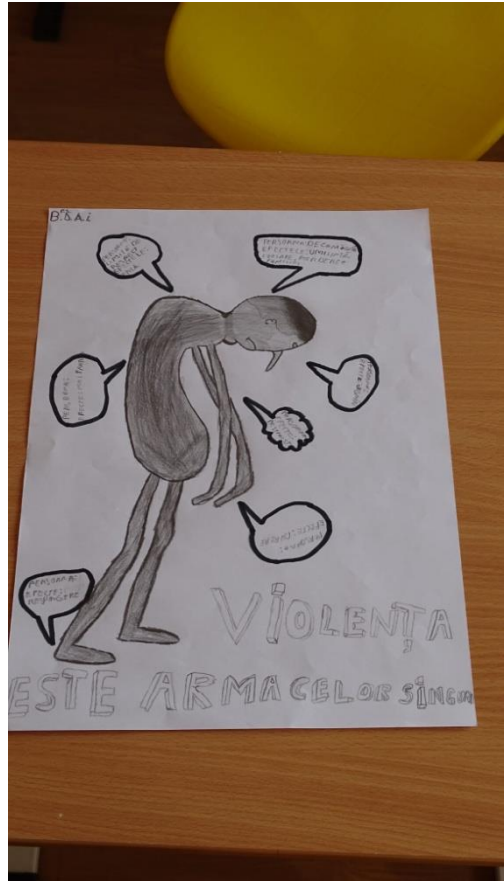
Ziua Internațională a Nonviolenței în școală a fost un prilej cu care tinerii din cadrul Centrului Scolar de Educație Incluzivă Brăila- structura SGS Tichilesti au transmis mesaje de solidaritate și respect, mesajul principal al acestei zile fiind: *Combatem violența prin cuvinte magice, nonviolență și pace* și ne gândim la alegerile noastre care la un moment dat au fost mai puțin inspirate și ne-au adus într-un loc în care privarea de libertate este la tot pasul. Aici, în cadrul Centrului de Detenție alegerile sunt gândite și regândite și libertatea devine un cuvânt plin de semnificații.

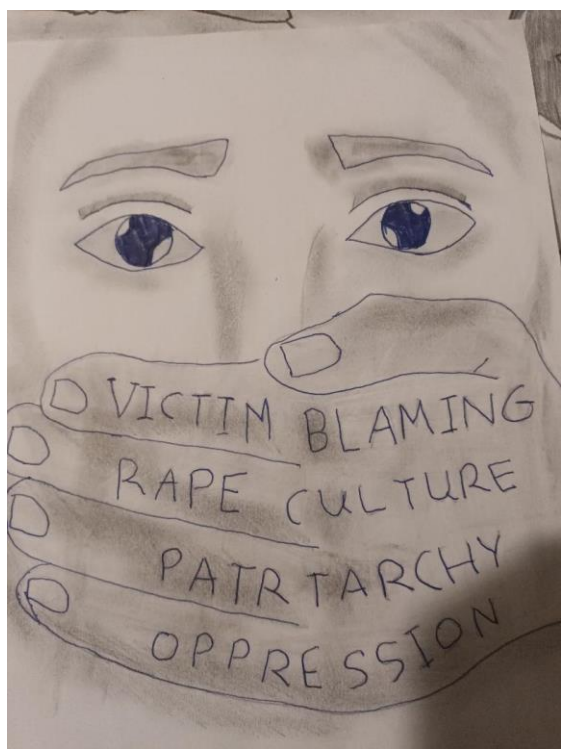
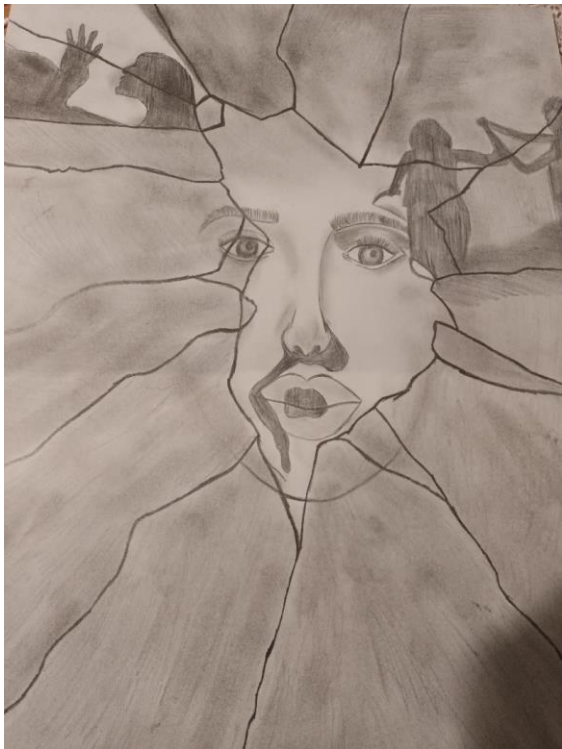
Pe parcursul orelor de consiliere și orientare am desfășurat activități care au avut drept obiectiv principal prevenirea agresivității și a violenței în rândul tinerilor privați de libertate, exersând atitudini și comportamente astfel încât elevii să reacționeze cu responsabilitate și cu o bună gestionare a emoțiilor, în deplină siguranță, printr-o atitudine preventivă, apelând la metodele specifice educației nonformale, comunicând eficient și activ, promovând toleranța și valorile morale.

În ziua derulării proiectului „Un nou început: libertatea si alegerile mele”- cu iesire în comunitate, în școala gazdă care ne-a primit a fost o zi a emoțiilor, a prieteniei și a înțelegerii pentru elevii care au promovat toleranța și responsabilitatea, diversitatea, solidaritatea și respectul față de ceilalți în cadrul unei activități în care au exersat comportamente nonagresive în mediul școlar și în afara acestuia. Astfel aceștia, așezați într-un cerc al iertării, au utilizat un dicționar al vorbelor frumoase, al formulelor magice- „Te rog frumos!” și „Iartă-mă!”, în scopul concilierii și al „reparării” trecutului, au identificat forme și cazuri de violență verbal și fizică, au conștientizat efectele negative ale propriilor comportamente- atunci când nu își stăpânesc emoțiile, au exemplificat comportamente anti-violență, pentru a transmite întregii școli un mesaj de pace și de toleranță.

În activitatea desfășurată elevii au conștientizat importanța prieteniei adevărate, fără ură, fără invidie și care are la bază o prietenie sinceră. Elevii și-au scris părerile, ideile pornind de la metoda Arborelui lui Sapiro, și-au exprimat sentimentele prin desene, colaje expuse care îndeamnă la nonviolență, pace, acceptare, toleranță, respect, empatie, solidaritate.

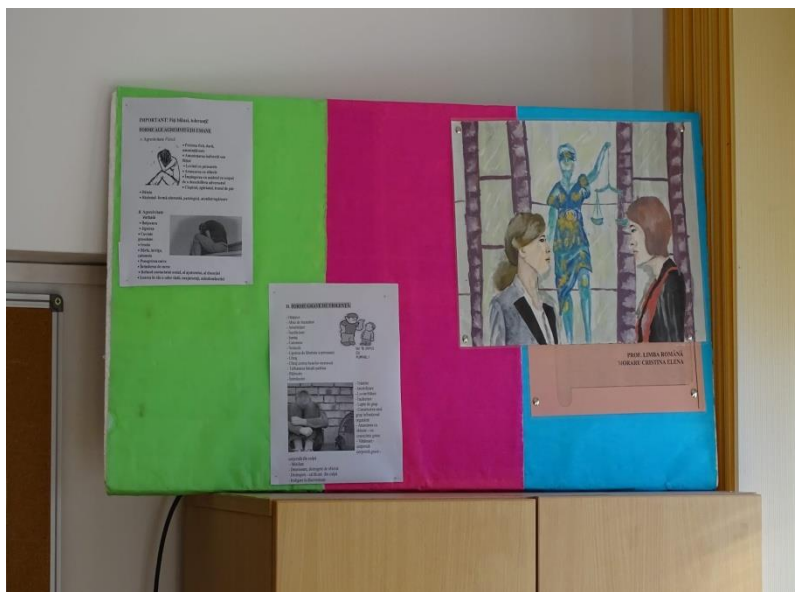
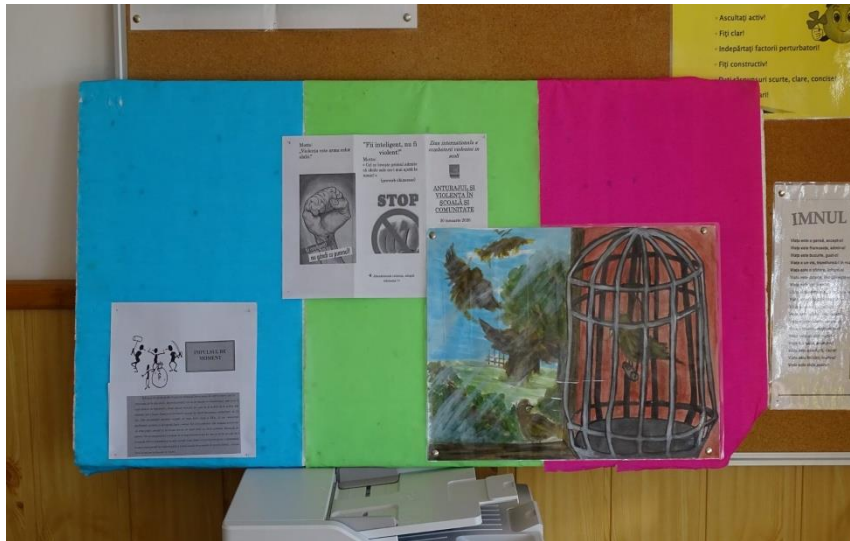
Elevii au vizionat materiale informative- pentru a cunoaște formele violenței, în scopul evitării acestora, au finalizat desene cu mesaje nonviolente care vor fi cuprinse într-o expoziție ce va fi completată pe parcursul întregii săptămâni la nivelul școlii. Și nu în ultimul rând, au ales să împartă între ei zâmbete în locul urii, și-au dat mâna și au propus soluții pentru a evita situațiile de conflict.

Desene- Ciobanu Iulian clasa a-VIII-a prof. Moraru Cristina Elena

Nr. 17 din 09.01.2026

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Brăila
Structură „Școala Gimnazială Specială Tichilești”
Șoseaua Râmnicu Sărat, nr 80

Director Prof. Marian CLOȘCĂ

Nr. 37 din 26.01.2026

Liceul Tehnologic „Gheorghe K. Constantinescu”

Brăila
Șoseaua Râmnicu Sărat, nr 127

Director Prof. Ștefan ZĂLĂSCU

Centrul de Detenție Tichilești-Brăila

Director comisar șef penitenciar:

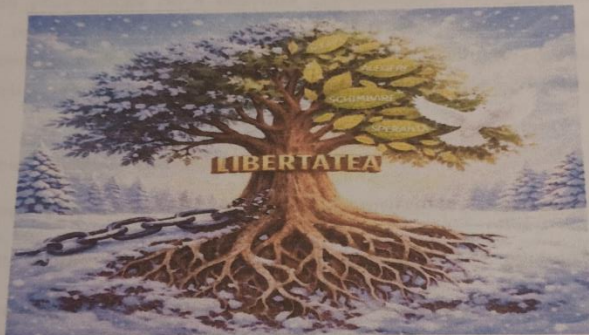
Nicușor STERIAN

Nr. 2427 din 14.01.2026

Director adjunct:

Serviciul de Reintegrare Socială

Subcomisar Mirabela DIMA

„UN NOU ÎNCEPUT: LIBERTATEA ȘI ALEGERILE MELE”

PROFESORI COORDONATORI:

Prof. Mariana – Andreea ȚĂRUȘ

Prof. Cristina Elena MORARU

Prof. Mioara BĂCANU

În colaborare cu:

Subcomisar Mirabela DIMA

Inspector Valentin POPOVICI

Agent șef serviciu Laurențiu George ARAMĂ

An școlar 2025 – 2026

„UN NOU ÎNCEPUT: LIBERTATEA ȘI ALEGERILE MELE”

Titlul proiectului: „Un nou început: Libertatea și alegerile mele”

Tipul activității: Educație socio-emoțională, prevenție și responsabilitate

Sa vorbim despre libertatea de a alege !

I. Libertatea și alegerile mele

● Scopul activității:

Activitatea oferă posibilitatea de a dezvolta competențele socio-emoționale elevilor, prin facilitarea unui dialog reflexiv între elevi de liceu și tineri din Centrul de Detenție, în vederea conștientizării valorii libertății, a responsabilității personale și a impactului pe care alegerile individuale îl au asupra propriei vieți și asupra celor din jur, promovând ideea unui nou început și a schimbării pozitive.

Obiectivele educaționale ale activității:

- ❖ Identificarea relației dintre libertate, responsabilitate și consecințele alegerilor personale;
- ❖ Analiza impactului deciziilor individuale asupra propriei vieți și asupra mediului social;
- ❖ Exprimarea emoțiilor și trăirilor personale într-un cadru educațional sigur și respectuos;
- ❖ Manifestarea capacității de reflecție critică asupra propriilor comportamente și alegeri;
- ❖ Dezvoltarea empatiei și respectului față de experiențele și perspectivele celorlalți;
- ❖ Adoptarea unei atitudini responsabile în raport cu valorile personale și sociale;
- ❖ Formularea intențiilor concrete de schimbare pozitivă și dezvoltare

Grupul țintă: elevi din CSEI Brăila - Structura „Școala Gimnazială Specială Tichilești” , elevi de la Liceul Tehnologic „ Gheorghe K. Constantinescu” Brăila

Data, locul desfășurării și durata:

- **Data:** ianuarie 2026
- **Locul desfășurării activității:** Liceul Tehnologic „Gheorghe K. Constantinescu” Brăila
- **Durata:** 1-2 ore
- **Descrierea activității:** Activitatea extracurriculară „Un nou început: Libertatea și alegerile mele” promovează dialogul reflexiv între elevi și tineri din Centrul de Detenție, având ca obiectiv conștientizarea valorii libertății, a responsabilității personale și a consecințelor alegerilor individuale, într-un cadru educativ sigur și empatic.
- **Resurse materiale:** Flipchart / tablă și markere
Fișe de lucru pentru elevi
Laptop / videoproiector / PPT-ul proiectului
Pixuri / hârtie pentru exercițiile individuale

● **Desfășurarea activității (60–100 min)**

Etapa	Durată	Descriere
1. Introducere	5 min	Prezentarea scopului și regulilor activității
2. Ice-breaker „O emoție din ultima perioadă”	5 min	Fiecare elev spune un cuvânt care descrie starea sa
3. Mărturii ghidate – elevii din centru	20–25 min	Elevii vorbesc despre momente dificile, lecții învățate, speranțe și alegeri
4. Activitate comună	10-15 min	Exercițiu „Pentru mine, libertatea înseamnă...”
5. Reflecție personală	10-15 min	Fiecare completează fișa: „Ce alegere mică pot face de azi?”
6. Încheiere	5 min	Propoziție de final, mesaj de încurajare și concluzii

DIFERIȚI, DAR ÎMPREUNĂ - DOUĂ CONCEPTE CARE UNESC

Ungurușan Adina,

Școala Gimnazială Nr.1 Sânmihaiu Almașului,

Grădinița cu Program Normal Sântă Maria

În titlul nostru regăsim două cuvinte cu o putere incredibilă pe care, dacă copiii le înțeleg corect, vor reuși să le respecte în viață.

Ce înseamnă "diferiți"? Un copil ar răspunde că acest termen înseamnă să existe diferențe, să nu fim la fel, să avem calități și trăsături care ne diferențiază unii de ceilalți. Dar, cu puțin ajutor, preșcolarii nu le va fi greu să explice că să fim diferiți poate însemna să ne remarcăm, să fim unici. Pentru aceasta însă este nevoie de un cadru didactic care să îndrume copiii spre empatie și respect, nu spre judecată. În loc să îi analizăm pe cei din jur, fiecare dintre noi ar trebui să observăm ce îl face diferit și special. Ce putem remarca? Accentul pus pe observarea calităților celorlalți duce la dezvoltarea unei maturități timpurii, făcând copiii să perceapă diferențele ca pe modalitățile naturale prin care ne facem văzuți și auziți.

Un alt concept elementar și cu impact puternic asupra atitudinii sociale optime a preșcolarii este "împreună". Să fim împreună înseamnă să stăm în aceeași cameră sau să facem parte din aceeași echipă? Teoretic, da. Însă noi ne raportăm la practică, acolo unde semnificația termenului este alta. Să fim împreună să împărtășim aceleași idei sau atitudini, să dobândim experiențe care să ne dezvolte pe fiecare participant în parte așa cum are fiecare nevoie.

Dacă suntem cu adevărat împreună, ne vom bucura să fim diferiți. Pentru că asta va face că armonia socială să existe cu adevărat în colectiv și, la scară largă, în lume. Și să învățăm copiii despre aceste concepte nu este deloc ușor. Pentru că la vârste fragede predomină un narcisism infantil la care copilul nu va renunța prea ușor. Scopul nostru nu este să schimbăm copiii, ci să îi facem să înțeleagă că uneori diferit are semnificații pozitive, iar împreună putem fi chiar dacă suntem la distanță unii față de alții. Emoțiile ne unesc, diferențele ne apropie. Mereu avem de învățat unii de la ceilalți. Iar aceste lucruri nu pot fi predate "ca la carte", ci indirect prin jocuri de rol, dezbateri și imaginație, cu măști, pălării și costume. Dacă copiii învață de la vârste fragede să fie empatici și respectuoși cu ceilalți, indiferent cât de diferiți părem, atunci cu siguranță discriminarea socială va fi redusă. Și exact despre asta este vorba.

Dacă suntem diferiți, putem fi împreună. Diferit poate înseamnă unic, iar împreună putem fi indiferent de distanță deoarece, oriunde am fi există întotdeauna ceva care să ne unească: dorința de a schimba lumea în bine și de a fi alături de cei din jurul nostru.

Și dincolo de toate aceste informații care pot părea dogme, voi oferi doar două exemple eficiente prin care preșcolarii pot conștientiza adevărată semnificație a cuvintelor cheie ale discuției. Un exemplu de activitate este "Ce văd cu ochii, ce văd cu inima". În acest joc, copiii extrag dintr-un coș poza unui copil (cunoscut sau necunoscut, la alegerea cadrului didactic) având sarcina de a-l descrie fizic, apoi moral. Cadrul didactic va ghida copilul să observe detaliile fizice, iar mai apoi să descrie moral persoana din poză. Dacă dorim să subiectivizăm jocul, vom folosi o oglindă, astfel încât copiii să se descrie pe ei înșiși.

În această situație, vom ruga copiii să nu spună pe cine descriu, iar ceilalți participanți vor ghici. În acest fel putem vedea modul în care copiii se percep unii pe ceilalți, dezvoltându-le empatia.

Un alt joc, "masca prieteniei" constă în confecționarea unor măști umane variate, diferite cromatic și fiziologic. Fiecare copil va purta o mască și se va descrie oral (ce îi place, familia, etc.). Ceilalți copii au sarcina de a identifica copilul purtător de mască analizând vocea, hainele, descrierea făcută de acesta. Prin acest joc vom încuraja copiii să depășească limita vizuală care duce adesea la discriminare și îi vom învăța astfel ca sufletul contează mai mult și că, dacă cunoaștem cu adevărat o persoană, o vom recunoaște orice piedică apare.

Pentru a dezvolta latura empatică a copiilor este nevoie de dedicare în identificarea unor jocuri care să îi determine pe aceștia să respecte diferențele interpersonale și să renunțe la discriminare. Încă de la grădiniță copiii refuza adesea să se joace, să stea sau să colaboreze cu un anumit copil pe care îl consideră diferit. Așadar, este sarcină noastră ca cadre didactice să sădăm respect și prietenie, în locul discriminării. Și, deși nu este ușor, consider că fiecare dintre noi face diferența și poate contribui la o lume mai bună, începând cu dezvoltarea respectului "florilor" pe care le udăm zilnic.

ROLUL EDUCAȚIEI TIMPURI ÎN DEZVOLTAREA UNUI CETĂȚEAN INFORMAT

Vicol Alexandra Diana,

Grădinița nr. 68, Sector 3, București

În societatea contemporană, caracterizată printr-un volum mare de informații și o dezvoltare accelerată a tehnologiei, formarea unui cetățean informat reprezintă o condiție esențială pentru dezvoltarea personală și socială. Accesul la informație nu mai este o problemă, însă capacitatea de a selecta, înțelege și utiliza corect informațiile devine o competență fundamentală.

Educația are rolul de a forma indivizi capabili să gândească critic, să ia decizii responsabile și să se adapteze schimbărilor rapide ale societății. În acest context, conceptul de „cetățean informat” capătă o importanță deosebită, fiind strâns legat de dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și digitale.

Procesul educațional contribuie decisiv la formarea unui cetățean informat, începând încă din perioada preșcolară. Prin activități adaptate vârstei, copiii sunt încurajați să observe, să întrebe, să descopere și să înțeleagă lumea înconjurătoare.

În învățământul preșcolar, accentul se pune pe dezvoltarea curiozității și a dorinței de cunoaștere. Activitățile de tip exploratoriu, jocurile didactice și utilizarea materialelor vizuale contribuie la formarea unor deprinderi de bază în procesarea informației. De asemenea, copiii învață să facă diferența între comportamente corecte și incorecte, dezvoltând astfel primele forme ale gândirii critice.

Cadrele didactice au responsabilitatea de a crea contexte de învățare stimulative și de a ghida copiii în procesul de descoperire. Prin metode interactive și adaptate nivelului de dezvoltare, educatoarea contribuie la formarea unor viitori adulți informați și responsabili.

Un cetățean informat se caracterizează printr-un set de competențe esențiale, care îi permit să se adapteze și să funcționeze eficient în societate:

- **Competențe cognitive** – capacitatea de a înțelege, analiza și interpreta informațiile;
- **Gândire critică** – abilitatea de a evalua corect sursele de informare;
- **Competențe digitale** – utilizarea responsabilă a tehnologiei și a resurselor online;
- **Competențe sociale** – comunicare eficientă și colaborare;
- **Responsabilitate civică** – implicare activă în viața comunității.

Aceste competențe nu se dezvoltă spontan, ci printr-un proces educațional continuu, susținut atât de școală, cât și de familie.

Informația corectă și relevantă contribuie la dezvoltarea armonioasă a individului. Un cetățean informat este capabil să ia decizii responsabile, să evite riscurile și să participe activ la viața socială.

În același timp, accesul la informație trebuie dublat de capacitatea de filtrare și selecție. În era digitală, există riscul dezinformării, motiv pentru care educația trebuie să pună accent pe dezvoltarea spiritului critic.

Pentru copii, acest proces începe prin activități simple, adaptate nivelului lor de înțelegere, cum ar fi observarea mediului, discuțiile ghidate și utilizarea resurselor educaționale adecvate.

Familia are un rol esențial în formarea cetățeanului informat. Părinții reprezintă primul model pentru copii și influențează modul în care aceștia percep informația și o utilizează.

Colaborarea dintre grădiniță și familie este esențială pentru consolidarea comportamentelor pozitive. Activitățile comune, discuțiile și implicarea în viața educațională contribuie la dezvoltarea unui comportament responsabil.

De asemenea, comunitatea oferă contexte reale de aplicare a cunoștințelor, facilitând integrarea socială și dezvoltarea competențelor civice.

Formarea unui cetățean informat reprezintă o prioritate a educației moderne. Prin dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și digitale, individul devine capabil să se adapteze și să contribuie activ la dezvoltarea societății.

Educația timpurie joacă un rol esențial în acest proces, punând bazele unui comportament responsabil și conștient. Astfel, un cetățean informat are șanse mai mari de reușită personală și profesională, contribuind totodată la progresul comunității din care face parte.

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.

Vrăsmaș, Ecaterina, *Educația timpurie*, Editura Aramis, București, 2012.

Istrate, Olimpius, *Educația digitală*, Editura Polirom, Iași, 2022.

Ciolan, Lucian, *Învățarea integrată*, Editura Polirom, Iași, 2008.

Albulescu, Ion, *Educația și mediul*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2019.

UN CETĂȚEAN INFORMAT, O ȘANSĂ ÎN PLUS LA DEZVOLTARE: PILONII PROGRESULUI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. FRUNZĂ Monica-Silvia

Școala Gimnazială „Petre Ispirescu”,

Sector 1, București

Introducere

În peisajul socio-economic contemporan, informația a încetat de mult să fie un simplu instrument auxiliar, devenind „valuta” principală a dezvoltării globale. Trecerea de la societatea industrială la cea informațională a redefinit conceptul de cetățenie. Astăzi, a fi un cetățean activ nu presupune doar exercitarea dreptului de vot, ci și capacitatea de a naviga printr-un flux constant de date pentru a lua decizii fundamentate. Tema prezentei lucrări pornește de la premisa că nivelul de alfabetizare informațională al individului este direct proporțional cu ritmul de dezvoltare al comunității din care face parte.

1. Informația ca resursă strategică a individului

Dacă în trecut puterea era derivată din posesia resurselor materiale, în prezent, puterea aparține celor care știu unde să găsească informația, cum să o valideze și, mai ales, cum să o aplice. Un cetățean informat este un cetățean greu de manipulat.

Într-o lume marcată de fenomenul *fake news* și de camerele de ecou ale rețelelor sociale, gândirea critică devine mecanismul de supraviețuire al democrației. Informarea corectă permite cetățeanului:

- Să acceseze oportunități economice: Cunoașterea pieței muncii, a programelor de finanțare sau a drepturilor de consumator.
- Să participe la actul administrativ: Înțelegerea modului în care funcționează instituțiile statului și monitorizarea cheltuirii banului public.
- Să își gestioneze sănătatea și bunăstarea: Accesul la studii clinice, nutriție și politici de mediu.

2. Impactul informării asupra dezvoltării durabile

Dezvoltarea unei societăți nu poate fi impusă „de sus în jos” fără o bază de cetățeni care să înțeleagă necesitatea schimbării. Un cetățean informat devine un partener în dezvoltare, nu doar un beneficiar pasiv.

- „Informația este oxigenul epocii moderne.” – Această metaforă subliniază faptul că, fără un flux constant și corect de date, mecanismele de progres social se blochează în birocrăție și corupție.

Atunci când comunitatea este informată, procesele de digitalizare, tranziția către energia verde sau reformele educaționale sunt adoptate mai rapid. Reziliența unei națiuni în fața crizelor (economice, sanitare sau geopolitice) depinde în mod direct de capacitatea populației de a procesa instrucțiuni și de a înțelege contextul macro-economic.

3. Provocări: De la excesul de date la „sărăcia de atenție”

Paradoxul secolului XXI este că, deși avem acces la mai multă informație decât orice generație anterioară, riscul de dezinformare este la cote alarmante. Un cetățean informat nu este cel care „știe totul”, ci cel care posedă competențe digitale și media.

Educația continuă (lifelong learning) reprezintă soluția pentru reducerea decalajelor dintre mediul urban și cel rural. Fără o infrastructură care să asigure accesul egal la informație, riscăm să creăm o falie socială între „bogații informaționali” și „săracii informaționali”, fapt ce ar frâna dezvoltarea națională pe termen lung.

Concluzie

Un cetățean informat reprezintă cea mai sigură investiție în viitorul unui stat. Informația transformă teama în acțiune și pasivitatea în implicare civică. Pentru ca această „șansă în plus la dezvoltare” să devină certitudine, este necesar un efort comun între instituțiile de educație, mass-media și factorii politici pentru a promova transparența și alfabetizarea funcțională. În definitiv, dezvoltarea nu este doar un indicator statistic, ci suma deciziilor inteligente luate de cetățeni liberi și bine documentați.

Bibliografie:

- Cucoș, Constantin, *Educația. Reîntemeieri, dinamici, prefigurări*, Editura Polirom, Iași, 2017.
- Habermas, Jürgen, *Sfera publică și evoluția societății*, Editura Comunicare.ro, București, 2005.
- Toffler, Alvin, *Puterea în mișcare*, Editura Antet, București, 1995.
- Vlăduțescu, Ștefan, *Comunicarea informației economice*, Editura Sitech, Craiova, 2012.

Diferiți dar
împreună